Ročník 1978

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 32 | Vydána dne 12. prosince 1978 | Cena Kčs 2,60

OBSAH:

139. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovacích voleb do Jihomoravského krajského národního výboru

140. Vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky o dodávce elektřiny obyvatelstvu

141. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu

142. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a federální vojenskou vládou Nigerijské federativní republiky

143. Vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky o přechodné úpravě některých hospodářských závazkových vztahů u dodávek a odběru topných plynů a tuhých paliv

144. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích

145. Vyhláška ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky, kterou se mění vyhláška č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 123/1970 Sb. a vyhlášky č. 140/1975 Sb.

Oznámení o vydání obecných právních předpisů.

139

USNESENÍ

předsednictva České národní rady

ze dne 6. prosince 1978

o vyhlášení doplňovacích voleb do Jihomoravského krajského národního výboru

Předsednictvo České národní rady

podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, vyhlašuje doplňovací volby do Jihomoravského krajského národního výboru a stanoví dny jejich konání

— ve volebním obvodě č. 47 (jižní část města Břeclavi) na sobotu 3. února 1979;

— ve volebním obvodě č. 88 (město Telč a okolí) na sobotu 3. února 1979.

Erban v. r.

140

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva paliv a energetiky

ze dne 30. listopadu 1978

o dodávce elektřiny obyvatelstvu

Federální ministerstvo paliv a energetiky v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 18 a § 39 odst. 2 zákona č. 79/1957 Sb., o výrobě, rozvodu a spotřebě elektřiny (elektrizační zákon):

ODDÍL PRVNÍ

§ 1

Úvodní ustanovení

Tato vyhláška stanoví podmínky, za kterých energetický podnik (dále jen „dodavatel") dodává elektřinu ze zařízení pro veřejný rozvod elektřiny obyvatelstvu a jiným než socialistickým organizacím (dále jen „odběratel").

ODDÍL DRUHÝ

§ 2

Dodací a technické podmínky

(1) Dodávka je splněna přechodem elektřiny ze zařízení dodavatele do odběrného elektrického zařízení[1]) odběratele.

(2) U kmitočtu elektřiny je přípustná tolerance dle technické normy.[2]) Může se měřit v kterémkoliv místě odběrného elektrického zařízení.

(3) U napětí elektřiny je přípustná tolerance podle technické normy.[3]) Dodavatel není povinen dodržovat přípustnou toleranci napětí, pokud odběratel používá jiné spotřebiče, než uvedl v přihlášce k odběru a tím překročil přípustné zvýšení sjednané hodnoty instalovaného příkonu elektrických spotřebičů.

(4) Dodavatel má právo kdykoliv provést prohlídku a kontrolu odběrných elektrických a měřicích zařízení za účelem zjištění, zda nejsou v rozporu s technickými normami a připojovacími podmínkami[4]) (zejména, zda odběrná elektrická zařízení nenarušují provoz zařízení dodavatele nebo nezhoršují kvalitu elektřiny dodávané jiným odběratelům, nebo zda odběr elektřiny je řádně měřen). Prohlídku a kontrolu jsou oprávněni provádět pouze k tomu pověření pracovníci dodavatele.

(5) Dodavatel neodpovídá za škody na spotřebičích způsobené přerušením nebo záměnou některého z fázových vodičů v odběrném elektrickém zařízení nebo přechodnou změnou napětí v rozvodné síti, pokud k nim nedošlo zaviněním dodavatele. Dodavatel neodpovídá za škody způsobené na provozovaných spotřebičích citlivých na napětí nebo kmitočet,[5]) k jejichž připojení nedal zvláštní písemný souhlas.

(6) Odběratel smí odebírat elektřinu pouze k uspokojování svých osobních potřeb, osobních potřeb příslušníků své domácnosti a ostatních uživatelů bytu nebo jeho části. Pokud je odběratelem jiná než socialistická organizace, smí odebírat elektřinu pouze k plnění svých úkolů. V ostatních případech musí mít odběratel písemný souhlas dodavatele.

(7) Odběratel je povinen dbát na maximální hospodárnost ve spotřebě elektřiny, zejména v době špičkového zatížení československé elektrizační soustavy.

(8) Odběratel je povinen provést na svém odběrném elektrickém zařízení takové úpravy, aby elektrické akumulační spotřebiče nebylo možno zapínat v denní době od 6.00 do 22.00 hodin, pokud není dodavatelem stanoveno jinak. Odběratel může se souhlasem dodavatele použít pro ovládání blokování akumulačních spotřebičů spínacího zařízení dodavatele.

(9) Odběratel je povinen provést na výzvu dodavatele způsobem a ve lhůtě jím stanovené na svém odběrném elektrickém zařízení takové úpravy, aby nebyl rušen příjem signálu hromadného dálkového ovládání (HDO), popřípadě provoz dalších zařízení.

---

[1]) § 12 vyhlášky č. 10/1958 Ú. l., o jednotných podmínkách pro připojování odběrných elektrických zařízení k zařízením pro veřejný rozvod elektřiny (připojovací podmínky).

[2]) ČSN 34 0033.

[3]) ČSN 34 0035.

[4]) Vyhláška č. 10/1958 Ú. l.

[5]) Jde o spotřebiče s vyššími nároky na parametry dodávané elektřiny než stanoví ČSN 34 0033 a ČSN 34 0035.

(10) Odběratel odpovídá za řádný stav odběrného elektrického zařízení a za dodržení všech právních předpisů a norem, zejména bezpečnostních, platných pro toto zařízení. Tím nejsou dotčena práva a povinnosti odběratele a vlastníka, popřípadě správce těchto zařízení vyplývající z práva užívání bytu nebo jiných místností.

§ 3

Smlouva o dodávce elektřiny

(1) Smlouva o dodávce elektřiny vzniká potvrzením přihlášky k odběru elektřiny (dále jen „přihláška") dodavatelem. Smlouva se sjednává pro každé odběrné místo zvlášť.

(2) Za jedno odběrné místo se považuje odběrné elektrické zařízení jednoho odběratele, do kterého se uskutečňuje dodávka elektřiny a jehož odběr je měřen jedním měřicím zařízením.

Přihláška k odběru elektřiny

§ 4

(1) Odběratel, který hodlá odebírat elektřinu ze zařízení pro veřejný rozvod, předloží dodavateli přihlášku na tiskopise dodavatele.

(2) Přejímá-li odběratel místnosti, v nichž je odběrné rozvodné zařízení již připojeno k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny, je povinen předložit do 8 dnů přihlášku s udáním stavu počítadla měřicího zařízení ke dni převzetí místností. V případě nedodržení této lhůty odpovídá odběratel za celý odběr elektřiny od data konečného odečtu provedeného u předchozího odběratele, který se řádně odhlásil.

(3) Přihláška musí být potvrzena organizací oprávněnou provádět montáž odběrných elektrických zařízení,[6]) která potvrdí odborné provedení montáže odběrného elektrického zařízení.

(4) V případě uvedeném v odstavci 2 nemusí být přihláška opatřena potvrzením organizace oprávněné provádět montáž odběrných elektrických zařízení, jestliže podle zjištění dodavatele odběrné elektrické zařízení odpovídá platným předpisům a v příkonu elektrických spotřebičů odběratele nenastanou podstatné změny [§ 6 odst. 1 písm. b)].

(5) Přihláška musí být řádně a čitelně vyplněna a podepsána odběratelem a vlastníkem, popřípadě správcem nemovitosti. Jestliže je v objektu elektřina odebírána alespoň jedním oprávněným odběratelem, není na přihlášce dalšího odběratele třeba podpisu vlastníka, popřípadě správce nemovitosti.

(6) Současně s přihláškou musí předložit odběratel doklad o uhrazení plateb za odběr elektřiny (kromě konečného vyúčtování) v místě předchozího bydliště (vyúčtování za poslední odečítací období), popřípadě potvrzení organizace spojů. V případě, že v předchozím bydlišti nebyl odběratelem elektřiny, potvrdí mu tuto skutečnost organizace spojů.

§ 5

(1) Dodavatel potvrdí řádně vyplněnou a doloženou přihlášku odběrateli zpravidla při jejím předložení; může si však vyhradit k potvrzení přiměřenou lhůtu potřebnou k přezkoumání provozních možností dodávky. Nedostatečně nebo nesprávně vyplněnou přihlášku vrátí dodavatel odběrateli s upozorněním na závadu.

(2) Dodavatel není povinen zkoumat nebo ověřovat pravost podpisu odběratele ani vlastníka, popřípadě správce nemovitosti na přihlášce. Jestliže přihlášku podepsala jiná osoba než uvedená jako odběratel, je povinen odebranou elektřinu zaplatit odběratel, uvedený na přihlášce, pokud neprokáže, že elektřinu odebral někdo jiný.

(3) Dodavatel je povinen započít s dodávkou elektřiny odběrateli v mezích svých provozních možností co nejdříve, nejpozději však do 14 dnů ode dne, kdy potvrdil přihlášku.

(4) Dodavatel je oprávněn kdykoliv přezkoušet u odběratele správnost údajů uvedených v přihlášce.

§ 6

(1) Odběratel je povinen předložit dodavateli novou přihlášku v těchto případech:

a) při rozšíření nebo rekonstrukci odběrného elektrického zařízení sloužícího k rozvodu elektřiny před jeho připojením k zařízení pro veřejný rozvod elektřiny;

b) při změnách nebo rozšíření odběrného elektrického zařízení, které znamená zvýšení přípojné hodnoty instalovaného příkonu, proti původně přihlášenému, o 2 kW a více. Přípojnou hodnotou se rozumí součet příkonů všech elektrických spotřebičů, a to podle údajů na jejich štítku;

c) při změně sazby;

d) při obnovení dodávky a montáži měřicího zařízení, které bylo odebráno při zastavení dodávky elektřiny.

(2) Přihláška musí být opatřena potvrzením oprávněné organizace o odborném provedení montáže odběrného elektrického zařízení v případech uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a d).

(3) Dodavatel není povinen potvrdit novou přihlášku, pokud si odběratel nevyžádal předem písemné vyjádření dodavatele o možnosti připojení

[6]) Organizace je oprávněna provádět montáž odběrných elektrických zařízení, jestliže má tuto činnost vymezenou ve zřizovací listině a tyto práce provádějí pracovníci, kteří splňují požadavky odborné způsobilosti podle vyhlášky Českého úřadu bezpečnosti práce č. 50/1978 Sb. nebo podle vyhlášky Slovenského úřadu bezpečnosti práce č. 51/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice. Seznam oprávněných organizací vede dodavatel.

spotřebičů s větším příkonem elektřiny a zařízení pro veřejný rozvod elektřiny neumožňuje připojení těchto spotřebičů.

(4) Změní-li odběratel příjmení (např. sňatkem nebo úřední změnou) nebo název, oznámí to písemně dodavateli v nejkratší možné době.

(5) Odběratel odpovídá za všechny škody, které porušením povinností podle odstavce 1 a 4 vzniknou.

§ 7

(1) Dodavatel dodává elektřinu za ceny (sazby) podle platných cenových předpisů.

(2) Odběratel je povinen ihned písemně oznámit dodavateli všechny změny skutečností proti údajům uvedeným v přihlášce, které jsou rozhodné pro přiznání sazby za odběr elektřiny. Zanedbá-li odběratel tuto povinnost, je povinen zaplatit dodavateli rozdíl mezi částkou vyúčtovanou v neoprávněně užívané sazbě a částkou účtovanou v nejvyšší sazbě, která může být použita, a to za celou dobu neoprávněného užívání sazby. Pokud nelze přesně zjistit celou tuto dobu, zaplatí odběratel dodavateli uvedený rozdíl za celé předchozí odečítací období až do dne zjištění neoprávněného užití sazby.

(3) Všechny sazby se přiznávají zpravidla na dobu nejméně jednoho roku. Na základě nové přihlášky [§ 6 odst. 1 písm. c)] přizná dodavatel odběrateli novou sazbu od počátku odečítacího období, které následuje po podání přihlášky. Předloží-li odběratel novou přihlášku v první polovině odečítacího období, přizná mu dodavatel na jeho žádost novou sazbu již od počátku tohoto odečítacího období. Pokud pro přiznání nové sazby je nutná výměna měřicího zařízení, přizná dodavatel novou sazbu ode dne výměny měřicího zařízení.

ODDÍL TŘETÍ

Měření odběru

§ 8

(1) Odběr elektřiny ze zařízení pro veřejný rozvod elektřiny měří dodavatel vlastním měřicím zařízením, které odběrateli osadí, zapojí a udržuje za úplatu stanovenou cenovým předpisem. Do údržby měřicího zařízení náleží i péče o úřední ověřování správnosti měření.[7])

(2) Typ vhodného měřicího zařízení a jeho umístění určí dodavatel na základě charakteru odběru elektřiny, svých technických možností, technických norem a přiznané sazby. Dodavatel může v případě potřeby na svůj náklad vyměnit své měřicí zařízení namontované u odběratele.

(3) Odběratel je povinen chránit měřicí a ovládací zařízení dodavatele umístěná v jím užívaných místnostech před poškozením; jsou-li tato zařízení umístěna ve společných prostorách nemovitosti, má tuto povinnost vlastník, popřípadě správce nemovitosti.

(4) Odběratel je povinen ihned ohlásit dodavateli závady, které zjistí na měřicím zařízení.

(5) Odběratel si může pro vlastní potřebu a na svůj náklad (např. při užívání části bytu) dát osadit podružný elektroměr, zapojený za hlavním měřicím zařízením dodavatele. Podružný elektroměr musí být zřetelně označen. Tento elektroměr dodavatel neudržuje ani neprovádí odečet stavu počítadla měřicího zařízení.

§ 9

(1) Má-li odběratel pochybnosti o správnosti údajů měřicího zařízení, může požádat dodavatele písemně o jeho přezkoušení.

(2) Dodavatel je povinen provést přezkoušení a odstranit zjištěné závady měření do 30 dnů (odstraněním závady je rovněž výměna reklamovaného měřicího zařízení za jiné měřicí zařízení). Přezkoušení se provede podle technických norem.[8])

(3) Žádost o přezkoušení měřicího zařízení nezprošťuje odběratele povinnosti zaplatit ve stanovené lhůtě zálohy nebo vyúčtování za odebranou elektřinu.

(4) Zjistí-li se při přezkoušení, že údaj zkoušeného měřicího zařízení se neodchyluje od správné hodnoty více, než připouští technická norma,[8]) uhradí náklady spojené s přezkoušením a výměnou měřicího zařízení odběratel.

(5) Zjistí-li se při přezkoušení měřicího zařízení, že udává vyšší hodnotu, která se odchyluje od správné hodnoty více, než připouští technická norma,[8]) uhradí dodavatel odběrateli částku odpovídající chybě v údajích měřicího zařízení, a to ode dne, kdy závada vznikla, nejdéle však za poslední odečítací období před podáním žádosti odběratele o přezkoušení měřicího zařízení.

(6) Zjistí-li se při přezkoušení měřicího zařízení, že udává nižší hodnotu, která se odchyluje od správné hodnoty více, než připouští technická norma,[8]) zaplatí odběratel dodavateli částku odpovídající chybě v údajích měřicího zařízení, a to ode dne, kdy závada vznikla, nejdéle však za poslední odečítací období před podáním žádosti odběratele o přezkoušení měřicího zařízení.

(7) Náklady na přezkoušení a výměnu měřicího zařízení v případech uvedených v odstavci 5 a 6 hradí dodavatel.

(8) Nelze-li přesně zjistit skutečný odběr elektřiny za dobu závady měřicího zařízení, vypočte se z odběru za stejné období minulého roku úpravou respektující změny přípojné hodnoty a časového užití elektrických spotřebičů. Stejně se postupuje

[7]) Vyhláška Úřadu pro normalizaci a měření č. 61/1963 Sb., o zajišťování správnosti měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 102/1967 Sb.

[8]) Instrukce Úřadu pro normalizaci a měření č. I-2210.

v případě, kdy vznikla závada na měřicím zařízení, kterým se měří denní a noční spotřeba. Jde-li o nový odběr nebo o změnu v odběrových poměrech, může dodavatel vyúčtovat tento odběr podle odběru naměřeného v dalším odečítacím období, popřípadě jiným vhodným způsobem.

ODDÍL ČTVRTÝ

Neoprávněný odběr

§ 10

Za neoprávněný odběr se považuje, jestliže odběratel

a) odebírá elektřinu bez potvrzené přihlášky dodavatelem a odběr není měřen měřicím zařízením dodavatele;

b) provede taková opatření, aby měřicí zařízení spotřebu elektřiny buď nezaznamenávalo, nebo ji zaznamenávalo nesprávně ke škodě dodavatele, nebo jestliže takto upravená zařízení vědomě užívá;

c) přemístí měřicí zařízení dodavatele bez jeho souhlasu;

d) poškodí sám nebo osoby, které se v místě odběru třeba jen přechodně zdržují, měřicí zařízení, např. cejchovní nebo podnikové plomby, nebo zjistí takové poškození a neohlásí to neprodleně dodavateli;

e) neoznámí dodavateli osobně nebo doporučeným dopisem neprodleně po zjištění ztrátu měřicího zařízení dodavatele.

§ 11

(1) Za každý zjištěný případ neoprávněného odběru podle § 10 písm. a) a b) je odběratel povinen zaplatit dodavateli náhradu škody, jejíž výše se stanoví

— při třífázovém připojení odběru částkou 5000 Kčs,

— při jednofázovém připojení odběru částkou 2000 Kčs.

(2) Za každý zjištěný případ neoprávněného odběru podle § 10 písm. c), d) a e) je odběratel povinen zaplatit dodavateli kromě vyúčtovaného odběru náhradu škody ve výši 300 Kčs.

(3) Při opakovaném zjištění neoprávněného odběru podle § 10 je odběratel povinen zaplatit dodavateli náhradu škody podle odstavce 1 nebo 2 zvýšenou o 50 %.

ODDÍL PÁTÝ

Omezení, přerušení a zastavení dodávky

§ 12

(1) Dodavatel je oprávněn omezit, přerušit nebo zastavit odběrateli dodávku elektřiny ze zařízení pro veřejný rozvod elektřiny v těchto případech:

a) z důvodů provozních (údržbové, rekonstrukční a revizní práce, opravy poruch, regulační opatření, vypínání pro nedostatek výkonu systému apod.) nebo při změně napětí elektřiny;

b) odběrné elektrické zařízení nevyhovuje předpisům do té míry, že může ohrozit bezpečnost života nebo majetku, zavinit požár, způsobit poruchu nebo mimořádnou změnu, popřípadě kolísání napětí u jiných odběratelů;

c) odběratel neumožní nebo zabraňuje dodavateli v přístupu k měřicímu zařízení za účelem jeho kontroly, odečtu a údržby a k odběrným elektrickým zařízením za účelem jejich kontroly;

d) odběratel nesplní příkaz k odstranění závad v odběrném elektrickém zařízení, popřípadě neodstraní zařízení rušící příjem signálu hromadného dálkového ovládání (HDO) nebo provoz dalších zařízení;

e) při živelních pohromách (např. bouři, vichřici, požáru, povodni, sesutí půdy, námraze, mlze);

f) při likvidaci systémových nebo závažných poruch v elektrizační soustavě ČSSR;

g) při mimořádných událostech narušujících provoz propojených elektrizačních soustav v rámci Centrální dispečerské organizace států RVHP;

h) odběratel bez souhlasu dodavatele odebírá elektřinu v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6;

i) při neoprávněném odběru podle § 10 písm. a), b) a c);

j) odběratel používá jiné spotřebiče, než uvedl v přihlášce, a tím překračuje přípustné zvýšení sjednané hodnoty instalovaného příkonu elektrických spotřebičů;

k) odběratel nezajistí podle požadavku dodavatele (§ 2 odst. 8) blokování elektrických akumulačních spotřebičů;

l) odběratel nezaplatí měsíční zálohu nebo nedoplatek při vyúčtování odběru elektřiny ani po předchozí písemné upomínce organizace spojů.

(2) Omezením dodávky se rozumí zejména zákaz používání některých spotřebičů buď vůbec nebo v určité době, přerušením dodávky se rozumí odpojení odběrného elektrického zařízení od zařízení pro veřejný rozvod na určitou dobu, aniž dojde ke skončení smluvního vztahu, a zastavením dodávky se rozumí ukončení smluvního vztahu a odebrání měřicího zařízení.

§ 13

(1) Přerušenou nebo zastavenou dodávku elektřiny obnoví dodavatel po odstranění všech závad, pro které byla dodávka přerušena nebo zastavena.

(2) Za škody vzniklé omezením, přerušením nebo zastavením dodávky elektřiny (§ 12) nenese dodavatel vůči odběrateli odpovědnost.

(3) Dodavatel je však povinen:

a) oznámit odběratelům jednotlivě nebo hromadně způsobem v místě obvyklým, nejméně 24 hodin předem, přerušení nebo omezení dodávky elektřiny pro provádění plánovaných údržbových, rekonstrukčních a revizních prací;

b) postupovat při přerušení dodávky elektřiny pro nedostatek výkonu podle regulačního plánu.

(4) Při obnovení zastavené dodávky elektřiny je odběratel povinen předložit dodavateli novou přihlášku [§ 6 odst. 1 písm. d)].

ODDÍL ŠESTÝ

§ 14

Ukončení odběru

(1) Hodlá-li odběratel ukončit odběr elektřiny, je povinen to oznámit dodavateli písemně nebo osobně nejméně 14 dnů předem a umožnit jeho pracovníkům provést konečný odečet, popřípadě odebrat měřicí zařízení.

(2) Neoznámil-li odběratel ukončení odběru nebo neumožní-li dodavateli provedení konečného odečtu, je povinen zaplatit elektřinu odebranou až do uzavření smlouvy s novým odběratelem nebo do zastavení dodávky.

ODDÍL SEDMÝ

Vyúčtování a placení dodávek

§ 15

(1) Odebranou elektřinu platí odběratel organizaci spojů provádějící soustředěné inkaso opakujících se plateb obyvatelstva. Platby se uskutečňují jednak formou měsíčních záloh, jednak na základě vyúčtování podle odečtu spotřeby elektřiny.

(2) U nových odběrů stanoví výši měsíční zálohy dodavatel podle počtu a příkonu přihlášených elektrických spotřebičů, předpokládaného odběru a přiznané sazby.

(3) V průběhu odběru je organizace spojů povinna upravit výši měsíční zálohy v souladu se skutečnou spotřebou elektřiny v předchozích obdobích nebo na základě oznámení dodavatele v případě připojení dalších elektrických spotřebičů odběratelem.

(4) Měsíční zálohy je odběratel povinen platit ve lhůtách stanovených pro platby obyvatelstva v rámci soustředěného inkasa.

(5) Organizace spojů zúčtovávají přijaté měsíční zálohy ve vyúčtování.

§ 16

(1) Dodávky elektřiny vyúčtovává dodavatel za období nejdéle 12 měsíců nebo při ukončení smluvního vztahu.

(2) Vyúčtování musí obsahovat zejména tyto náležitosti:

a) název a adresu dodavatele a odběratele;

b) datum a stav měřicího zařízení při předchozím a konečném odečtu (ve vyúčtování vystavovaném na počítači nemusí být uváděno datum předchozího a konečného odečtu za předpokladu, že přesná doba odečtu a stavy měřicích zařízení budou uvedeny v dodavatelově evidenci odběratelů);

c) sazba, cena za 1 kWh a pevný (stálý) měsíční plat;

d) konstanta měřicího zařízení, je-li jiná než 1;

e) množství odebrané elektřiny;

f) částka za elektřinu celkem;

g) zaplacené měsíční zálohy;

h) celkové vyčíslení nedoplatku nebo přeplatku;

i) údaje dohodnuté mezi dodavatelem a organizacemi spojů;

j) upozornění, že vyúčtování je splatné v hotovosti při předložení;

k) datum vystavení vyúčtování.

(3) Vyúčtování předloží organizace spojů provádějící soustředěné inkaso odběrateli nejpozději do konce následujícího měsíce po měsíci, ve kterém bylo vystaveno.

(4) Vyúčtování za odebranou elektřinu je splatné v hotovosti při předložení.

§ 17

Je-li odběratel v době odečtu měřicího zařízení nepřítomen a měřicí zařízení je nepřístupné, je povinen na zvláštním tiskopise dodavatele ohlásit přesný stav počitadla měřicího zařízení do 3 dnů. Jestliže tak neučiní ve stanoveném termínu, vyúčtuje dodavatel spotřebu elektřiny odhadem, podle spotřeby z minulého srovnatelného období. Při následujícím odečtu, o kterém dodavatel odběratele předem vyrozumí, je odběratel povinen umožnit pracovníku dodavatele přístup k měřicímu zařízení, jinak může dodavatel dodávku elektřiny přerušit [§ 12 odst. 1 písm. c)].

§ 18

(1) Nezaplatí-li odběratel nedoplatek z vyúčtování odebrané elektřiny v platební lhůtě (§ 16 odst. 4), je povinen zaplatit organizaci spojů poplatek z prodlení ve výši 0,5 ‰ z dlužné částky za každý den prodlení, nejméně však 10 Kčs. Nezaplatí-li odběratel měsíční zálohu v platební lhůtě (§ 15 odst. 4), je povinen zaplatit poplatek z prodlení ve výši 5 Kčs.

(2) Měsíční zálohy a nedoplatky z vyúčtování odebrané elektřiny je povinna platit osoba uvedená na přihlášce jako odběratel.

§ 19

(1) Nezaplatí-li odběratel zálohu nebo nedoplatek z vyúčtování odebrané elektřiny ani po písemné upomínce organizace spojů, může mu dodavatel na požadavek organizace spojů přerušit dodávku elektřiny. Odběratel není povinen platit pevný (stálý) plat za kalendářní měsíce, po které byla dodávka přerušena.

(2) Nezaplatí-li odběratel do 15 dnů od přerušení dodávky elektřiny nedoplatek záloh nebo vyúčtování odebrané elektřiny, může mu dodavatel na požadavek organizace spojů zastavit dodávku a odebrat měřicí zařízení.

(3) Předloží-li odběratel oprávněnému pracovníkovi dodavatele, který má provést přerušení nebo zastavení dodávky, potvrzení organizace spojů o tom, že nedoplatky záloh nebo vyúčtování odebrané elektřiny uhradil, ověří pracovník dodavatele den a způsob úhrady a od přerušení nebo zastavení dodávky upustí.

(4) Dodavatel může přerušit nebo zastavit dodávku elektřiny podle odstavce 1 a 2 též v jiném odběrném místě téhož odběratele.

(5) Při přerušení nebo zastavení dodávky z důvodu neplacení je povinen odběratel uhradit dodavateli nutné náklady s tím spojené.

§ 20

Reklamační řízení

Vzniknou-li chyby nebo omyly při vyúčtování elektřiny nesprávným odečtem, použitím nesprávné konstanty, použitím nesprávné sazby, početní chybou apod., mají odběratel i dodavatel nárok na vyrovnání nesprávně vyúčtovaných částek. Odběratel uplatní reklamaci písemně do 15 dnů u organizace spojů. Organizace spojů předá reklamaci dodavateli, který ji přešetří a výsledek šetření oznámí organizaci spojů nejpozději do 30 dnů ode dne předání. Jestliže byla reklamace dodavatelem uznána, není odběratel povinen platit poplatek z prodlení podle § 18 odst. 1.

ODDÍL OSMÝ

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 21

(1) Ustanoveními této vyhlášky se řídí i právní vztahy vzniklé před 1. lednem 1979; vznik těchto právních vztahů, jakož i nároky vzniklé před 1. lednem 1979 se však posuzují podle dosavadních předpisů.

(2) Na právní vztahy upravené touto vyhláškou nelze použít části čtvrté občanského zákoníku.[9])

§ 22

Zrušuje se vyhláška č. 107/1965 Sb., o dodávce elektřiny obyvatelstvu.

§ 23

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

První náměstek ministra:

Ing. **Goldschmidt** v. r.

[9]) § 222 odst. 2 občanského zákoníku.

141

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. listopadu 1978

o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu

Dne 20. prosince 1977 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu. Dohoda vstoupila v platnost podle svého článku 5 dnem 14. října 1978.

Český překlad textu Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Finské republiky o spolupráci v oblasti cestovního ruchu

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Finské republiky, vedeny přáním dosáhnout užší spolupráce v oblasti cestovního ruchu,

uznávajíce význam cestovního ruchu nejenom pro rozvoj národního hospodářství obou zemí, ale i pro širší rozvíjení vzájemných přátelských vztahů,

majíce na zřeteli ustanovení týkající se rozvoje cestovního ruchu v Závěrečném aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě podepsaném v Helsinkách dne 1. srpna 1975,

se dohodly na tomto:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti cestovního ruchu mezi Československou socialistickou republikou a Finskou republikou.

Za tím účelem budou smluvní strany podporovat:

a) cestovní ruch mezi oběma zeměmi s využitím všech druhů přepravy,

b) cesty organizované cestovními kancelářemi a dalšími organizacemi, cesty u příležitosti kulturních a sportovních událostí, veletrhů a odborné tematické zájezdy se zvláštním zřetelem k cestování mládeže,

c) užší spolupráci mezi orgány cestovního ruchu obou zemí, jakož i mezi dalšími organizacemi a institucemi zúčastněnými na rozvoji cestovního ruchu,

d) výměnu zkušeností a metod rozvíjení cestovního ruchu a výměnu odborných publikací, výzkumných materiálů, statistických a jiných základních informací ze všech úseků domácího a zahraničního cestovního ruchu v obou zemích.

Článek 2

V zájmu rozvoje vzájemného cestovního ruchu budou smluvní strany usilovat o vytváření podmínek k tomu, aby jejich občané byli lépe informováni o možnostech cestování v druhé zemi.

Článek 3

Příslušné orgány cestovního ruchu smluvních stran budou uzavírat protokoly anebo vypracovávat periodické plány za účelem plnění této dohody; v případě potřeby budou hodnotit jejich plnění a rozvoj vzájemného cestovního ruchu.

Článek 4

Platy spojené se vzájemným cestovním ruchem budou prováděny podle Platební dohody mezi Československou republikou a Finskem podepsané v Praze 23. února 1959, včetně jakýchkoliv platných doplňků.

Článek 5

Tato dohoda vstoupí v platnost 30 dnů poté, kdy si smluvní strany diplomatickou cestou vymění nóty potvrzující, že byly splněny všechny potřebné právní předpoklady k tomu, aby dohoda vstoupila v platnost.

Článek 6

Tato dohoda zůstane v platnosti po dobu pěti let. Potom bude mlčky prodlužována vždy o další rok, pokud nebude písemně diplomatickou cestou vypovězena kteroukoliv ze smluvních stran šest měsíců před uplynutím příslušného období.

Dáno v Praze dne 20. prosince 1977 ve dvou originálních vyhotoveních v anglickém jazyce.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. František **Žurek** v. r.

Za vládu
Finské republiky:

Olli Johannes **Auero** v. r.

142

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. listopadu 1978

o Kulturní dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a federální vojenskou vládou Nigerijské federativní republiky

Dne 1. září 1978 byla v Lagosu podepsána Kulturní dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a federální vojenskou vládou Nigerijské federativní republiky. Dohoda na základě svého článku XV vstoupila v platnost dnem 1. září 1978.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. **Chňoupek** v. r.

KULTURNÍ DOHODA

mezi vládou Československé socialistické republiky a federální vojenskou vládou Nigerijské federativní republiky

Vláda Československé socialistické republiky a federální vojenská vláda Nigerijské federativní republiky (dále jen „smluvní strany"),

přejíce si posílit přátelské vztahy a porozumění existující mezi oběma zeměmi a podporovat a rozvíjet spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, zdravotnictví a techniky,

dohodly se takto:

Článek I

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci v oblasti vědy, školství, kultury, umění, zdravotnictví, osvěty, sdělovacích prostředků, turistiky, tělesné výchovy a sportu.

Článek II

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti školství, vědy, zdravotnictví a osvěty:

a) výměnou univerzitních profesorů, učitelů, expertů, vědeckých pracovníků ve výzkumu a zdravotnických pracovníků a

b) poskytováním stipendií studentům a absolventům ke studiu na univerzitách, vysokých školách a jiných vzdělávacích institucích druhé strany.

Článek III

Každá ze smluvních stran bude v rámci svých možností podporovat studium jazyků, kultury a literatury druhé smluvní strany v příslušných vzdělávacích a vědeckých institucích své země.

Článek IV

Každá ze smluvních stran bude postupovat druhé smluvní straně statistiky z oblasti školství a informační materiály, které by mohly představovat užitečný příspěvek k rozvoji školství druhé smluvní strany.

Článek V

Každá smluvní strana prozkoumá způsoby a podmínky, na jejichž základě mohou být vědecké hodnosti, diplomy a jiná osvědčení, vydávané institucemi jedné smluvní strany, uznávány druhou smluvní stranou pro vědecké nebo odborné účely.

Článek VI

Smluvní strany budou podporovat vzájemné seznamování svých národů s kulturou druhé strany organizováním výměnných programů pro své hudební a divadelní skupiny, umělce, herce, hudeb-

níky, spisovatele a novináře a organizováním koncertů, uměleckých výstav a přednášek ve svých zemích.

Článek VII

1. Za účelem vzájemného porozumění a informovanosti o kultuře a civilizaci budou smluvní strany organizovat výměnu knih, periodik, vědeckých a technických publikací, časopisů, novin, fotografií, filmů a magnetofonových nahrávek, jakož i statistických informací o všeobecném rozvoji svých zemí.

2. Za stejným účelem, uvedeným v předchozím odstavci, budou smluvní strany umožňovat výměnu názorů a informací o svých muzeích, knihovnách a jiných kulturních zařízeních a rovněž výměnu informací o materiálech týkajících se starobylých památek, přírodopisu a umění.

Článek VIII

Smluvní strany budou zvát představitele druhé smluvní strany k účasti na kongresech, konferencích, seminářích s mezinárodní účastí konaných v jejich zemích.

Článek IX

Smluvní strany budou podporovat spolupráci svých rozhlasových, televizních, filmových a tiskových organizací a jejich představitelů. Za tím účelem si budou vyměňovat pořady, filmy, informace a jiné materiály přispívající k vzájemnému poznání lidu obou zemí a organizovat výměnu odborníků na akcích pořádaných druhou stranou.

Článek X

Berouce v úvahu velký význam turistiky pro poznání života, umění a kultury svých národů budou smluvní strany podporovat výměnu a šíření turistické literatury a organizování turistiky.

Článek XI

Smluvní strany budou podporovat spolupráci mezi sportovními organizacemi obou zemí v zájmu rozvoje sportu a rovněž s cílem uskutečňovat přátelské sportovní soutěže mezi oběma zeměmi.

Článek XII

K provádění této dohody budou obě smluvní strany společně vypracovávat prováděcí plány konkrétních akcí na určité časové období. Tyto plány budou rovněž obsahovat finanční podmínky dohodnutých akcí.

Článek XIII

Smluvní strany se budou diplomatickou cestou všemožně snažit o urovnání jakýchkoli sporů týkajících se výkladu nebo provádění této dohody.

Článek XIV

Osoby vysílané v souvislosti s prováděním této dohody se budou řídit zákony a nařízeními hostitelské země.

Článek XV

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem podpisu a zůstane v platnosti čtyři roky. Poté bude její platnost automaticky prodlužována vždy o další dva roky, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevypoví s šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Dáno v Lagosu dne 1. září 1978 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce českém a anglickém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za federální vojenskou vládu
Nigerijské federativní republiky:

Henry E. **Olufemi Adefope** v. r.

143

VYHLÁŠKA

Státní arbitráže Československé socialistické republiky

ze dne 27. listopadu 1978

o přechodné úpravě některých hospodářských závazkových vztahů u dodávek a odběru topných plynů a tuhých paliv

Státní arbitráž Československé socialistické republiky stanoví podle § 395 písm. b) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a na základě usnesení předsednictva vlády Československé socialistické republiky ze dne 26. června 1978 č. 150:

§ 1

Majetkové sankce za neodebrání množství topných plynů[1]) v období od 1. ledna do 31. března 1979 nemusí být účtovány ani vymáhány,[2]) i když v jednotlivém případě přesáhnou částku 1000 Kčs.

§ 2

Právo na majetkové sankce za prodlení s dodávkami tuhých paliv,[3]) které měly být plněny podle hospodářských smluv ve druhém pololetí 1978, zaniká, popřípadě nevznikne.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Hlavní arbitr
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

[1]) § 34 odst. 2 a § 39 vyhlášky č. 176/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů, rop a gazolinu.

[2]) Úprava majetkových sankcí pro období od 1. 10. do 31. 12. 1978 je provedena v § 1 a 3 vyhlášky č. 108/1977 Sb., o přechodné úpravě některých hospodářských závazkových vztahů u dodávek a odběru topných plynů a tuhých paliv.

[3]) § 204 odst. 1 hospodářského zákoníku.

144

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 17. listopadu 1978

o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, pokud jde o část šestou vyhlášky, v dohodě s Federálním cenovým úřadem, stanoví podle § 24 odst. 6 a § 30 odst. 4 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon):

Část první

Všeobecná ustanovení

§ 1

(1) Veřejný vodovod je soubor objektů a zařízení k hromadnému zásobování obyvatelstva vodou a ke krytí potřeby vody pro národní hospodářství.

(2) K souboru objektů a zařízení veřejného vodovodu patří:

a) veřejné vodovodní řady I. až III. kategorie[1]) uložené v kolektorech nebo technických chodbách,[2])

b) veřejné části vodovodních přípojek,[3])

c) hydroforové stanice[4]) vybudované u vodního zdroje nebo u vodojemu jako samostatné objekty k zásobování obcí,

d) veřejné výtokové stojany,

e) hydranty.

(3) Za veřejný vodovod nebo jeho součást se nepovažují:

a) vodovody k samostatnému zásobování vodou jednotlivých závodů, objektů a zařízení a pro účely požární ochrany,

b) hydroforové stanice zásobující jednotlivé vyšší budovy nebo skupiny takových budov, popřípadě průmyslové nebo zemědělské závody a hydroforové stanice, které jsou součástí víceúčelových zařízení (energobloky apod.).

§ 2

(1) Veřejná kanalizace je soubor objektů a zařízení k odvádění, popřípadě i zneškodňování odpadních a srážkových vod z obcí a sídlišť.

(2) K souboru objektů a zařízení veřejné kanalizace patří:

a) veřejné stoky I. až III. kategorie[1]) a objekty na nich uložené v kolektorech nebo technických chodbách,[2])

b) veřejné části kanalizačních přípojek,[3])

c) kanalizační přečerpací stanice[5]) vybudované
1. na stokové síti,
2. na veřejné části kanalizační přípojky,

d) ve zvláštních případech úchytné příkopy.

(3) Za veřejnou kanalizaci nebo její součást se nepovažují:

a) samostatné kanalizace k odvádění odpadních a srážkových vod z jednotlivých závodů, objektů a zařízení,

b) kanalizační přečerpací stanice umístěné na nemovitostech připojených na veřejnou kanalizaci, vybudované pro skupiny objektů, které pro odvádění odpadních vod vyžadují výstavbu vlastní stokové sítě, popřípadě vybudované pro jednotlivé nemovitosti.

Část druhá

Správa veřejných vodovodů a veřejných kanalizací

§ 3

Organizace, které spravují veřejné vodovody, veřejné kanalizace a jejich soustavy (dále jen „správce") jsou povinny soustavně zabezpečovat potřebné kapacity veřejného vodovodu a veřejné kanalizace, jakož i vytvářet předpoklady a podmínky (např. včasnou údržbou) pro jejich hospodárný a bezporuchový provoz v souladu s technickými

---

[1]) ČSN 73 6005 — Prostorová úprava vedení technického vybavení.

[2]) ČSN 73 7505 — Kolektory pro sdružené trasy městských podzemních vedení.

[3]) Směrnice č. 129/1957 Ú. l., o způsobu plánování, financování, projektování a provádění vodovodních a kanalizačních přípojek.

[4]) Hydroforová stanice je čerpací zařízení místního významu zabezpečující automatickou dodávku vody v potřebném tlaku tlakovou nádobou. ON 73 6521 — Názvosloví vodárenství.

[5]) Kanalizační přečerpací stanice je čerpací zařízení místního významu k přečerpání odpadních vod z nemovitostí do výše uložených stokových sítí veřejné kanalizace.

normami; dojde-li k poruše veřejného vodovodu nebo veřejné kanalizace, je správce povinen bez průtahu zajistit provedení jejich oprav.

§ 4

(1) Správce je povinen vyznačit podzemní vedení veřejného vodovodu a veřejné kanalizace podle skutečného provedení stavby[6]) graficky na mapách velkého měřítka,[7]) a to polohu, výšku, jakož i jejich popis a jejich změny. K tomu poskytne[8]) investor stavby správci potřebné části dokumentace.

(2) Správce je oprávněn umístit na budovách, plotech, ohradách, pozemcích apod. orientační označení (tabulky, tyče apod.) a je povinen tato označení udržovat v řádném stavu a v souladu s technickými normami; při umisťování na pozemních komunikacích, popřípadě na pozemcích k nim patřících, je třeba souhlasu správce pozemní komunikace. Správce (vlastník, uživatel) nemovitosti nemá nárok na náhradu za toto omezení.

§ 5

(1) Správce je povinen na žádost projektanta nebo investora stavby (zařízení), s níž jsou spojeny zemní práce, poskytnout mu podklady a údaje o umístění podzemního potrubí veřejného vodovodu a veřejné kanalizace v prostoru staveniště, popřípadě jeho okolí, pokud by v něm mohlo dojít k poškození těchto potrubí zemními pracemi.

(2) V jednotlivých případech může správce na žádost projektanta nebo investora stavby (zařízení) za úplatu zakreslit směrově a výškově podzemní potrubí veřejného vodovodu a veřejné kanalizace do jeho dokumentace nebo je směrově a výškově vytyčit v terénu.

(3) Investor nových úprav terénu, u pozemních komunikací jen pokud jde o nové stavby, rekonstrukce a velké opravy, je povinen po dohodě se správcem provést neprodleně na svůj náklad přizpůsobení poklopů, vstupů do šachet, šoupátkových hrnců a jiných zařízení objektů veřejného vodovodu nebo veřejné kanalizace úrovni nově upraveného terénu, stavby nebo pozemní komunikace.

§ 6

(1) Bez souhlasu správce nelze na zařízeních veřejného vodovodu a veřejné kanalizace nic upravovat nebo měnit.

(2) Manipulovat se zařízením veřejného vodovodu a veřejné kanalizace mohou jen ti, kteří jsou k tomu správcem určeni.

(3) Přeložky veřejných vodovodních a kanalizačních zařízení mohou být provedeny jen na základě povolení vodohospodářského orgánu, popřípadě na základě povolení jiného příslušného orgánu státní správy.

§ 7

(1) Odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi do povrchových vod se uskutečňuje výústným objektem umístěným do svahu anebo při dně koryta vodního toku. Správce je povinen udržovat výústný objekt podle podmínek stanovených vodohospodářským orgánem.

(2) Výústný objekt s uzávěry a odlehčovacími objekty musí být správcem zabezpečen proti manipulaci nepovolanými osobami.

(3) Uzávěry stokové sítě, které zabezpečují ochranu území před povodněmi, je správce povinen obsluhovat v době povodňové aktivity podle povodňových plánů, popřípadě podle pokynů povodňových orgánů.

§ 8

Správce je povinen

a) sledovat jakost a měřit množství odpadních vod vypouštěných z veřejné kanalizace do vod povrchových a dbát, aby nepřesáhly hodnoty stanovené v povolení vodohospodářského orgánu podle § 8 odst. 1 písm. c) vodního zákona,

b) pravidelně kontrolovat, zda za bezsrážkových průtoků nepřetéká z dešťových výústí odpadní voda přímo do recipientu, a zjištěné závady urychleně odstranit.

§ 9

Pracovníci pověření správcem jsou oprávněni vstupovat na nemovitost připojenou na veřejný vodovod nebo na veřejnou kanalizaci za účelem zjištění a odstranění havarijních a jiných poruch na veřejném vodovodu nebo veřejné kanalizaci, zjištění stavu vnitřního vodovodu nebo vnitřní kanalizace, spotřeby vody, chodu vodoměru a kontrolního měření množství a jakosti vypouštěných vod. Pokud je k tomu zapotřebí povolení podle zvláštních předpisů, je pověřený pracovník povinen se tímto povolením prokázat správci (vlastníku, uživateli) nemovitosti, připojené na veřejný vodovod nebo na veřejnou kanalizaci, který je oprávněn se těchto kontrol zúčastnit.

---

[6]) § 69 vyhlášky č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, § 43 vyhlášky č. 104/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky stavebních prací, a § 4 odst. 3 vyhlášky č. 10/1974 Sb., o geodetických pracích ve výstavbě.

[7]) ČSN 73 0402 — Názvosloví mapování.

[8]) Poskytnutím se rozumí umožnění nahlédnout do souborného zpracování geodetických prací tvořících součást dokumentace skutečného provedení celé stavby nebo do dokladů dodavatele, zapůjčení těchto elaborátů, odevzdání kopií a výpisů nebo převedení jejich originálů k archivování. Investor před skartací odevzdá správci měřické záznamy a náčrty k provedeným pracím. Je-li vyhotovena technická mapa města, správce na jejích otiscích vyznačuje podzemní vedení veřejného vodovodu a veřejné kanalizace a k žádosti pořizovatele této mapy mu poskytne podklady pro její údržbu.

Část třetí

Provoz veřejných vodovodů a veřejných kanalizací a podmínky připojování na veřejné vodovody a veřejné kanalizace

§ 10

(1) Nemovitosti se připojí na veřejný vodovod, jsou-li vzdáleny maximálně 50 m od vybudovaného veřejného vodovodního řadu a umožňuje-li kapacita veřejného vodovodu připojení nemovitostí.

(2) Nemovitosti, ve kterých vznikají odpadní vody, připojí se na veřejnou kanalizaci, jsou-li vzdáleny maximálně 50 m od vybudované uliční stoky veřejné kanalizace a umožňuje-li připojení kapacita veřejné kanalizace a podmínky kanalizačního řádu.[9]) Není dovoleno zřizovat žumpy a vsakovací jímky na samostatné odstraňování odpadních vod z nemovitostí, které je možno připojit na veřejnou kanalizaci.

(3) Nemovitosti se připojují na veřejný vodovod vodovodní přípojkou a na veřejnou kanalizaci kanalizační přípojkou. Pro každou připojovanou nemovitost se zásadně zřizuje samostatná vodovodní nebo kanalizační přípojka. Výjimečně se souhlasem správce lze zřídit jednu přípojku pro více nemovitostí, jsou-li pro to technické nebo ekonomické důvody, nebo více vodovodních nebo kanalizačních přípojek pro jednu nemovitost, jde-li o rozsáhlou nemovitost, o odběr vody v rozdílné ceně, o odběr pro požární účely apod.

(4) Jestliže veřejná kanalizace má oddílnou soustavu,[10]) je třeba odpadní a srážkové vody z jednotlivých nemovitostí odvádět v oddílné soustavě.

(5) O zřízení vodovodních a kanalizačních přípojek platí zvláštní předpisy.[11])

§ 11

(1) Investor domovní části vodovodní přípojky je povinen oznámit správci předpokládané množství vody, které bude odebíráno z veřejného vodovodu, a investor domovní části kanalizační přípojky je mu povinen oznámit údaje o množství a jakosti odpadních vod, které bude vypouštěno do veřejné kanalizace.

(2) Umístění vodovodní přípojky a vodoměru na její domovní části, popřípadě umístění kontrolní měrné šachty na domovní části kanalizační přípojky určí správce.

(3) Připojení vodovodní přípojky na veřejný vodovodní řad nebo kanalizační přípojky na stoku veřejné kanalizace může provést správce nebo s jeho souhlasem stavební organizace.

(4) Část pozemku nad veřejnou částí vodovodní a kanalizační přípojky o šířce 1,5 m musí být upravena tak, aby bylo možno veřejnou část přípojky opravit; tato úprava se nevyžaduje na pozemních komunikacích. Dále musí být zajištěn přístup k důležitým zařízením vodovodní a kanalizační sítě (např. k požárním hydrantům, hlavním uzávěrům apod.).

§ 12

(1) Na veřejný vodovod nebo veřejnou kanalizaci může se připojit jen nemovitost, na níž vybudovaný vnitřní vodovod nebo vnitřní kanalizace odpovídá technickým normám.[12])

(2) Před připojením nemovitosti na veřejný vodovod nebo veřejnou kanalizaci musí být vnitřní vodovod a vnitřní kanalizace prohlédnuta a přezkoušena organizací oprávněnou k provádění stavebních prací. Zápis o přezkoušení a stavební výkres vnitřního vodovodu a vnitřní kanalizace předloží správce (vlastník, uživatel) nemovitosti správci.

(3) K provedení úprav na vnitřním vodovodu, kterými se podstatně mění dosavadní podmínky odběru vody z veřejného vodovodu nebo podmínky vypouštění odpadních nebo zvláštních vod do veřejné kanalizace, je třeba souhlasu správce.

(4) Odpojit nemovitost z veřejného vodovodu nebo z veřejné kanalizace může správce nebo s jeho souhlasem a podle jeho podmínek správce (vlastník, uživatel) nemovitosti.

§ 13

Hydroforové stanice, které nejsou součástí veřejného vodovodu, lze zřídit a připojit na veřejný vodovod vodovodní přípojkou jen se souhlasem správce a podle jeho podmínek.

§ 14

(1) Vodoměrná šachta je součástí vnitřního vodovodu. Zřizuje ji na připojované nemovitosti její správce (vlastník, uživatel).

---

[9]) § 24 odst. 2 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
Směrnice ministerstva lesního a vodního hospodářství ČSR ze dne 30. 5. 1975 čj. 13 123/806/OSS/75 pro vypracování návrhů kanalizačních řádů — publikovány ve Věstníku MLVH ČSR, částka 8/1975 — reg. částka 16/1975 Sb.

[10]) Oddílná soustava je stoková soustava, která odvádí jednotlivé druhy nebo skupiny odpadních vod odděleně (ON 73 6522 — Názvosloví kanalizace, čl. 14).

[11]) § 9 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
Vyhláška č. 29/1975 Sb., o vodovodních a kanalizačních přípojkách, které se považují za vodohospodářská díla.
Směrnice č. 129/1957 Ú. l., o způsobu plánování, financování, projektování a provádění vodovodních a kanalizačních přípojek.

[12]) ČSN 73 6660 — Vnitřní vodovody.
ČSN 73 6760 — Vnitřní kanalizace.

(2) Vodoměrná šachta musí být vybudována tak, aby byla chráněna proti vnikání vody, plynů a nečistot; musí být odvodněna, větratelná a bezpečně přístupná.

(3) Podmínky pro vybudování vodoměrné šachty určí správce. Vyžaduje-li to řádný a bezpečný provoz veřejného vodovodu, může správce požadovat od správce (vlastníka, uživatele) nemovitosti zřízení, přestavbu, popřípadě zrušení vodoměrné šachty, i když se neruší vodovodní přípojka.

§ 15

Kanalizační přečerpací stanice, které nejsou součástí veřejné kanalizace, lze zřídit a připojit na veřejnou kanalizaci kanalizační přípojkou jen se souhlasem správce a podle jeho podmínek.

Část čtvrtá

Všeobecné podmínky dodávky vody z veřejných vodovodů

§ 16

(1) Správce, který dodává vodu z veřejného vodovodu (dále jen „dodavatel"), zabezpečuje dodávku vody v souladu s podmínkami pro připojení nemovitosti na veřejný vodovod, stanovenými touto vyhláškou a technickými normami.

(2) Správce (vlastník, uživatel)[13]) nemovitosti, pro niž se dodává voda z veřejného vodovodu (dále jen „odběratel"), může odebírat vodu do sjednané výše, a není-li výše odběru sjednána, podle skutečné potřeby; přitom musí dbát předpisů a opatření vydaných k zajištění správné funkce vnitřního vodovodu a jeho součástí a řídit se pokyny dodavatele.

(3) Nedodrží-li odběratel podmínky odběru, je dodavatel oprávněn v případech uvedených v § 24 odst. 1 písm. d) až j) omezit nebo přerušit dodávku vody.

(4) Dodavatel není povinen splnit požadavky odběratele na dobu dodávky, množství, tlaku, odlišné kvality vody, které přesahují možnosti dodávky vody stávajícími zařízeními veřejného vodovodu. Splnění těchto požadavků si zajišťuje odběratel vlastním nákladem a vlastním zařízením po schválení dodavatele.

§ 17

Odběr vody z veřejného vodovodu měří dodavatel vodoměrem, přivádí-li se voda z veřejného vodovodního řadu do nemovitosti vodovodní přípojkou. Rozsah vody odebrané pro různé účely, za které se úplata platí podle různých sazeb, se měří pro každou úplatu zvláštním vodoměrem, který si zajišťuje odběratel; nelze-li takové měření provádět, zjišťuje se množství podle ročních směrných čísel spotřeby vody uvedených v příloze k této vyhlášce. Rozhodne-li se dodavatel osadit na vodovodní přípojku, z níž se dosud odběr vody neměřil, vodoměr, je odběratel povinen provést podle jeho pokynů a technických norem potřebné úpravy vnitřního vodovodu.

§ 18

(1) Odběr vody z hydrantů, s výjimkou odběru pro požární potřeby, který požární útvar dodatečně ohlásí, se měří podle podmínek dodavatele; v případech, kdy dodavatel umožní krátkodobé odběry vody pro provozní účely, měří se odběr vody vodoměrem na hydrantovém nástavci.

(2) Odběr vody z veřejných výtokových stojanů, zřizovaných výjimečně v případech, kdy není účelné zřizovat vodovodní přípojky k jednotlivým nemovitostem, se měří vodoměrem nebo se jeho výše určí podle ročních směrných čísel spotřeby vody.

§ 19

Podle ročních směrných čísel spotřeby vody se určí výše odběru vody ve všech případech, kde není osazen vodoměr.

§ 20

(1) Vodoměr je ve správě dodavatele, který provádí jeho osazení (montáž), údržbu a může jej kdykoliv na svůj náklad vyměnit.

(2) Vodoměr podléhá úřednímu ověření podle zvláštních předpisů.[14]) Má-li odběratel pochybnosti o správnosti údajů vodoměru, je oprávněn požádat dodavatele o přezkoušení vodoměru. Dodavatel je povinen do 30 dnů ode dne doručení oznámení odběratele zajistit zkoušku vodoměru, která se provede podle technické normy.[15]) Výsledek oznámí dodavatel neprodleně odběrateli.

(3) Zjistí-li se při zkoušce vodoměru vyžádané odběratelem, že

a) vodoměr je vadný, anebo že jeho údaje se odchylují od skutečnosti více, než připouští technická norma,[15]) uhradí ten, jemuž byla odchylka k prospěchu, druhé straně finanční rozdíl, a to ode dne posledního poruchou neovlivněného odečtu; náklady na přezkoušení a výměnu vodoměru hradí dodavatel,

b) jeho údaje se neodchylují od skutečné hodnoty více, než připouští technická norma,[15]) hradí odběratel náklady spojené s přezkoušením.

(4) Žádost o přezkoušení vodoměru nezbavuje odběratele povinnosti zaplatit ve stanovené lhůtě úplaty. Nelze-li přesně zjistit výši odběru vody za dobu poruchy vodoměru, vypočte se podle odběru ve stejném období minulého roku. Jde-li o nový odběr nebo změnu v odběrových poměrech, určí se výše tohoto odběru podle ročních směrných čísel spotřeby vody.

---

[13]) § 139 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

[14]) Vyhláška č. 61/1963 Sb., o zajišťování správnosti měřidel a měření, ve znění vyhlášky č. 102/1967 Sb.

[15]) ČSN 25 7801 — Vodoměry — Všeobecná ustanovení.

§ 21

(1) Odběratel si může na svůj náklad osadit na vnitřním vodovodu vlastní podružný vodoměr[16] (např. pro ubytovnu, prodejnu, výrobnu apod. umístěnou v obytném domě); osazení tohoto vodoměru oznámí dodavateli.

(2) Osadí-li podružný vodoměr u odběratele dodavatel, je tento vodoměr ve správě dodavatele a může být z důvodů provozu veřejného vodovodu kdykoliv odběrateli vyměněn nebo odebrán na náklad dodavatele.

(3) Výše odběru vody pro nemovitost se určuje podle odpočtu na vodoměru.

§ 22

(1) Odběratel je povinen umožnit dodavateli přístup k vodoměru a hlavnímu uzávěru vody, chránit vodoměr před poškozením a bez zbytečného odkladu oznámit dodavateli závady v měření, jakož i poruchy vnitřního vodovodu.

(2) Odběratel je povinen neprodleně odstranit překážky, které znemožňují odečítání na hlavním vodoměru, zejména neodkladně provést opatření proti zaplavení prostoru, v němž je vodoměr umístěn.

§ 23

(1) Dodávka vody je splněna přechodem vody ze zařízení veřejného vodovodu do zařízení odběratele.

(2) Při dodávání vody vodovodními přípojkami je dodávka splněna

a) průtokem vody hlavním vodoměrem, je-li osazen,

b) průtokem vody v místě, kde veřejná část přípojky přechází v domovní část přípojky.[3])

(3) Pokud není dohodnuto mezi dodavatelem a odběratelem jinak, platí, že je sjednána dodávka vody jakosti pitné vody.[17])

(4) Odběratel je povinen zajistit u podružně připojených uživatelů zachovávání všech předpisů týkajících se odběrů a hospodaření vodou z veřejných vodovodů.

§ 24

(1) Dodavatel je oprávněn omezit nebo přerušit dodávku vody z veřejného vodovodu

a) při provádění plánovaných oprav, údržbových a revizních prací,

b) z důvodů způsobených živelními pohromami (např. povodní, sesutím půdy, bouří, požárem apod.),

c) při havárii na vodovodní síti nebo v jiných případech vyvolaných provozní potřebou, je-li nebezpečí z prodlení,

d) nevyhovuje-li odběratelovo zařízení nebo způsob odběru předpisům tou měrou, že může ohrozit zdraví, bezpečnost osob nebo majetek, popřípadě způsobit mimořádný pokles nebo kolísání tlaku vody u jiných odběratelů,

e) zabraňuje-li odběratel dodavateli v přístupu k měřicím přístrojům,

f) bylo-li u odběratele zjištěno připojení vodovodní přípojky bez souhlasu dodavatele,

g) neodstranil-li odběratel ve lhůtě stanovené dodavatelem závady na vnitřním vodovodu nebo závady ovlivňující měření nebo neučinil-li opatření k ochraně vodoměru a hlavního uzávěru vody,

h) přenechá-li odběratel vodu bez souhlasu dodavatele dalšímu uživateli,

i) odebírá-li odběratel větší než sjednané množství vody, je-li množství sjednáno,

j) nezaplatil-li odběratel úplaty za odběr vody po dvě po sobě jdoucí zúčtovací období ani v dodatečné přiměřené lhůtě, kterou mu dodavatel stanovil s upozorněním, že jinak přeruší dodávku,

k) při omezování nebo jiné úpravě zásobování pitnou vodou vodohospodářským orgánem.[18])

(2) Dodavatel je povinen omezení nebo přerušení dodávky vody oznámit vhodným způsobem odběrateli, a to alespoň 15 dnů předem s výjimkou přerušení dodávky z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b), c) a d), kdy učiní oznámení nejpozději do 24 hodin od vzniku důvodu k omezení nebo přerušení dodávky vody.

(3) Po odstranění závad nebo příčin, pro které byla dodávka byla omezena nebo přerušena, je dodavatel povinen dodávku vody obnovit.

(4) Dodavatel je povinen přerušit dodávku vody, požádá-li o to odběratel z důvodu odstranění závad na domovní části vodovodní přípojky.

§ 25

(1) Při odběrech vody z veřejného vodovodu uskutečněných:

a) bez smlouvy s dodavatelem,

b) v rozporu se smlouvou, k nimž dojde,

1. odebírá-li odběratel vodu k jiným účelům nebo ve větším množství, než bylo sjednáno,

2. provedl-li odběratel taková opatření, aby vodoměr buď odběr nezaznamenával nebo jej zaznamenával nesprávně ke škodě dodavatele, užívá-li vědomě nesprávně upra-

[16]) Podružný vodoměr je vodoměr osazený za hlavním vodoměrem na potrubí vnitřního vodovodu, měřící část množství vody dodávané odběrateli. Slouží k určení množství vody odebírané jednotlivými spotřebiteli.

[17]) ČSN 83 0611 — Pitná voda.

[18]) § 30 odst. 3 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).

veného vodoměru anebo jestliže vodoměr poškodil, poškodil jeho plombu nebo neohlásil jeho nahodilé poškození do tří dnů po tom, kdy je zjistil, a dále vodoměru používal,

3. použitím požárního obtoku vodoměru[19]) k jiným účelům než požárním,

účtují se tyto odběry vody ve výši úplaty spojené s dodáváním vody z veřejných vodovodů za množství odebrané vody zjištěné technickým propočtem, přičemž se vychází ze světlosti potrubí, z prokázané nebo předpokládané doby odběru vody a účelu, k němuž bylo vody použito.

(2) K částkám za odběr takto stanoveným se připočtou náklady spojené se zjišťováním případů odběrů uvedených v odstavci 1, nejméně však 50 Kčs.

§ 26

(1) V případech uvedených v § 24 odst. 1 písm. a) až c), které brání dodávkám vody, má dodavatel povinnost náhradního plnění (např. dovážením pitné vody v cisternách), a to v rozsahu nouzového zásobování obyvatelstva pitnou vodou v dosažitelné vzdálenosti a v cenách pro fakturování úplaty spojené s dodáváním vody z veřejných vodovodů.

(2) Po dobu nouzového zásobování vodou nelze odběr vody fakturovat ve výši směrných čísel spotřeby vody; odběrateli se fakturuje pouze množství vody skutečně dodané při náhradním plnění. Toto množství je dodavatel oprávněn rozvrhnout na jednotlivé odběratele v poměru, v jakém odebírali vodu ve stejném období minulého roku.

(3) Odběratel spolupracuje s dodavatelem na umožnění náhradního plnění dodávky vody.

§ 27

(1) Dodavatel neodpovídá za škody vzniklé nedostatkem tlaku vody při omezeném zásobování vodou pro poruchu na vodovodu nebo na veřejné části vodovodní přípojky nebo při přerušení dodávky elektrické energie pro čerpací stanice, popřípadě při nedostatku pitné vody, či pro některý další důvod, kdy je dodavatel oprávněn dodávku vody omezit nebo přerušit.

(2) Dojde-li k poruše zařízení veřejného vodovodu, je dodavatel povinen zabezpečit provedení opravy; stejnou povinnost má odběratel při poruše svých zařízení (vnitřní vodovod, domovní část přípojky).

(3) Odběratel nesmí přímo spojovat vnitřní vodovod připojený na veřejnou vodovodní síť s potrubím zásobovaným z jiného zdroje (např. z vlastního hydroforu, zásobní nádrže apod.) a přívod vody přes spotřebič spojovat s potrubím, jímž se odvádí odpadní voda. K propojení vnitřního rozvodného potrubí přivádějícího vodu z různých přípojek je třeba souhlasu dodavatele. Odběratel je povinen i v ostatních případech dodržovat technické normy.[20])

Část pátá

Všeobecné podmínky pro odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi

§ 28

(1) Veřejnou kanalizací mohou být odváděny jen vody v jakosti a množství podle podmínek kanalizačního řádu, popřípadě podle povolení vydaného vodohospodářským orgánem.[21])

(2) Správce (vlastník, uživatel)[13]) nemovitosti, popřípadě její části a zařízení, v nichž vznikají odpadní vody (dále jen „odběratel"), může je připojit na veřejnou kanalizaci pouze kanalizační přípojkou.

(3) Jestliže kanalizační přípojka je vodohospodářským dílem, musí mít šachtu na kontrolní měření množství odpadní vody a odběr jejích vzorků. Šachta musí být umístěna tak, aby byla vždy přístupná.

(4) Správce, který odvádí odpadní vodu veřejnou kanalizací (dále jen „dodavatel"), je povinen kontrolovat měření množství a jakosti předčištěných odpadních vod vypouštěných do veřejné kanalizace, aby odpovídaly hodnotám kanalizačního řádu.

§ 29

(1) Odpadní vodu vypouštěnou do veřejné kanalizace a jí odváděnou měří odběratel svými měřicími zařízeními, dohodnutými s dodavatelem, zpravidla v místě kde odpadní voda vypouštěná z nemovitosti přechází ze zařízení odběratele do zařízení dodavatele, je-li to technicky možné. Měřicí zařízení může být také umístěno v nejbližší šachtě veřejné stoky nebo v měrném profilu, popřípadě v jiném místě, na kterém se dodavatel s odběratelem dohodnou.

(2) Stálá měřicí zařízení musí být ověřena a udržována ve stavu schopném provozu. Druh měřicího zařízení a jeho velikost musí odpovídat průtoku, jakosti vypouštěné vody a způsobu jejího odtoku podle technické normy.[22])

(3) Jestliže dodavatel má pochybnosti o správnosti měření, požádá písemně odběratele o přezkoušení měřicího zařízení. Odběratel je povinen do 30 dnů od doručení žádosti zajistit zkoušku měřicího zařízení; zjistí-li se zkouškou, že měřicí zařízení je vadné, je odběratel povinen je vyměnit za správné.

[19]) ČSN 73 6622 — Požární vodovody (čl. 69).
[20]) ČSN 73 6660 — Vnitřní vodovody.
[21]) § 24 odst. 3 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
[22]) ČSN 83 0604 — Kontrola odpadních vod.

(4) Zkouška měřicího zařízení se provádí podle zvláštních předpisů.[14]) Zjistí-li se zkouškou, že údaje měřicího zařízení se

a) neodchylují od skutečnosti více, než připouštějí technické podmínky měřicího zařízení nebo odchylka dohodnutá mezi dodavatelem a odběratelem, hradí náklady spojené se zkouškou dodavatel,

b) odchylují od skutečných hodnot více, než připouštějí technické podmínky měřicího zařízení nebo odchylka dohodnutá mezi dodavatelem a odběratelem, provede se majetkoprávní vypořádání vzniklých rozdílů úplat za odvádění odpadních vod; náklady na přezkoušení a výměnu měřicího zařízení hradí odběratel.

§ 30

(1) Pokud není množství vypouštěné vody měřeno, předpokládá se, že odběratel, který odebírá vodu z veřejného vodovodu, vypouští do veřejné kanalizace takové množství vody, které podle zjištění na vodoměru nebo podle ročních směrných čísel spotřeby vody z vodovodu odebral s připočtením množství vody získané z jiných zdrojů.

(2) Jestliže odběratel vodu odebranou z veřejného vodovodu zčásti spotřebuje a nevypouští ji do veřejné kanalizace (např. pivovary, sodovkárny, zahradnictví a jiné podniky), zjistí se množství vypouštěné vody odborným výpočtem podle výkazů a technických propočtů předložených odběratelem a prověřených dodavatelem, pokud se nedohodl předem dodavatel s odběratelem jinak.

(3) Vypouští-li odběratel do veřejné kanalizace vodu z jiných zdrojů než z veřejného vodovodu (např. z vlastních studní, z vodních toků aj.) a není-li možno zjistit vypouštěné množství vody vždy měřením nebo podle ročních směrných čísel spotřeby vody, zjistí dodavatel množství vypouštěné vody odborným výpočtem, popřípadě zjištěním na místě samém. Odběratel je povinen za tím účelem předložit dodavateli požadované technické propočty a ukazatele.

(4) V případě havárie vnitřního vodovodu, která způsobí únik vody mimo veřejnou kanalizaci, poskytne dodavatel odběrateli dobropis za množství vody zjištěné na základě kontrolního odečtu spotřeby vody, provedeného po odstranění havárie. Odběratel však musí prokázat a technicky zdůvodnit únik a množství vody neodvedené kanalizací.

(5) Nelze-li přesně zjistit množství vypouštěné vody za dobu poruchy měřicího zařízení, určí se toto množství odborným výpočtem.

§ 31

Odvádění vod veřejnou kanalizací je splněno okamžikem přechodu vypouštěné vody ze zařízení odběratele do zařízení dodavatele, tj. v místě, kde domovní část kanalizační přípojky přechází v její veřejnou část.[3])

§ 32

(1) Odběratel může vypouštět do veřejné kanalizace odpadní a srážkové vody za podmínek kanalizačního řádu podle skutečné potřeby, pokud není omezen výší povoleného množství při dodržování mezní hodnoty jejich znečištění stanovené kanalizačním řádem nebo povolením vodohospodářského orgánu podle § 24 odst. 3 vodního zákona.

(2) V místech, kde je vybudována veřejná kanalizace, avšak není vybudován veřejný vodovod, je odběratel povinen dohodnout se s dodavatelem o odvádění odpadních vod a o způsobu jejich měření.

§ 33

(1) Dodavatel je oprávněn omezit nebo přerušit odvádění odpadních vod veřejnou kanalizací

a) při provádění plánovaných oprav, údržbových a revizních prací, projednaných s odběratelem alespoň 40 dnů předem,

b) z důvodů způsobených živelními pohromami (např. povodní, sesutím půdy, bouří, požárem apod.),

c) při havárii v provozu kanalizační sítě, bránící odvádění vod, nebo v jiných případech vyvolaných provozní potřebou, je-li nebezpečí z prodlení,

d) nevyhovuje-li odběratelovo zařízení předpisům tou měrou, že může ohrozit zdraví, bezpečnost osob a majetku,

e) zabraňuje-li odběratel dodavateli v přístupu k zařízením vnitřní kanalizace a jejich kontrole,

f) bylo-li u odběratele zjištěno vypouštění odpadních vod

1. bez potřebného povolení vodohospodářského orgánu,[21])
2. které je v rozporu s povolením vodohospodářského orgánu,[21])
3. které je v rozporu s kanalizačním řádem,[23])

g) bylo-li u odběratele zjištěno připojení kanalizační přípojky bez souhlasu dodavatele,

h) neodstranil-li odběratel ve lhůtě stanovené dodavatelem závady na vnitřní kanalizaci.

(2) Omezení nebo přerušení odvádění odpadních vod veřejnou kanalizací je dodavatel povinen s výjimkou případů uvedených v odstavci 1 písm. a), b), c) a d) oznámit způsobem v místě obvyklým 15 dnů předem. V případech uvedených v odstavci 1 písm. b), c) a d) dodavatel oznámí odběrateli omezení nebo přerušení odvádění odpadních vod dodatečně, nejpozději do 24 hodin od vzniku důvodu pro omezení nebo přerušení.

(3) Odvádění odpadních vod, které bylo omezeno nebo přerušeno, je dodavatel povinen obnovit

[23]) Kanalizační řád vypracovaný podle směrnice MLVH ČSR ze dne 30. května 1975 čj. 13 123/806/OSS/75 pro vypracování návrhů kanalizačních řádů a schválený vodohospodářským orgánem.

po odstranění závad, pro které bylo odvádění odpadních vod omezeno nebo přerušeno.

§ 34

(1) Při vypouštění odpadních vod do veřejné kanalizace,

a) bez smlouvy s dodavatelem,

b) které je v rozporu se smlouvou,

1. vypouští-li odběratel odpadní vody v jiném množství nebo v jiné jakosti, než bylo sjednáno,
2. provedl-li odběratel taková opatření, aby měřicí zařízení vypouštěné vody nezaznamenávalo nebo je zaznamenávalo nesprávně ke škodě dodavatele, užívá-li odběratel vědomě nesprávně upraveného zařízení anebo jestliže měrné zařízení poškodil nebo neohlásil jeho poškození do tří dnů ode dne, kdy poškození zjistil,

zjišťuje se množství vypouštěné odpadní vody technickým propočtem, přičemž se vychází ze zdrojů vody, světlosti potrubí a z prokázané nebo předpokládané doby vypouštění.

(2) K částkám účtovaným za takto stanovená množství vypouštěných odpadních vod se připočtou náklady spojené se zjišťováním případů uvedených v odstavci 1, nejméně však částka 50 Kčs.

§ 35

(1) Dodavatel neodpovídá odběrateli za škody vzniklé poruchou na veřejné kanalizaci, popřípadě na veřejné části kanalizační přípojky nebo za škody, k nimž došlo omezením nebo přerušením odvádění odpadních vod podle ustanovení § 33 této vyhlášky.

(2) Odběratel je povinen udržovat domovní část kanalizační přípojky, vnitřní kanalizaci a ostatní zařízení sloužící k odvádění a měření odpadních vod, která jsou v jeho správě, ve stavu schopném provozu, přičemž je povinen dodržovat ustanovení technických norem;[24]) dojde-li k zanesení kanalizační přípojky provozem vnitřní kanalizace, které brání odtoku odpadních vod, je dodavatel povinen na náklady odběratele závadu odstranit.

(3) Po dobu, po kterou pro poruchu veřejné kanalizace nelze vypouštět odpadní vody do veřejné kanalizace a odvádět je jí, nesmí dodavatel fakturovat úplaty spojené s odváděním odpadních vod veřejnou kanalizací, včetně jejich případného vyčištění.

§ 36

(1) Dojde-li k poruše veřejné kanalizace živelní pohromou, havárií na kanalizační síti, kanalizačních objektech nebo při provádění plánovaných oprav, údržbových a revizních prací na nich, které brání odvádění odpadních a srážkových vod, je dodavatel povinen zajistit náhradní odvádění odpadních vod (např. provizorním přečerpáváním odpadních vod, omezením dodávky vody a zřízením obtoku), a to v cenách pro fakturování úplaty spojené s odváděním odpadních vod veřejnou kanalizací.

(2) Po dobu náhradního odvádění odpadních vod se odběrateli fakturuje pouze množství skutečně odváděné odpadní vody. Dodavatel je oprávněn toto množství rozvrhnout na jednotlivé odběratele v poměru, v jakém vypouštěli odpadní vody ve stejném období minulého roku.

(3) Odběratel v případech vyžadujících náhradní plnění spolupracuje s dodavatelem na umožnění náhradního odvádění odpadních vod.

Část šestá

Úplaty spojené s dodáváním vody z veřejných vodovodů a s odváděním odpadních vod veřejnými kanalizacemi včetně jejich případného vyčištění

§ 37

(1) Odběratel je povinen platit dodavateli úplatu za dodávání pitné nebo užitkové vody z veřejných vodovodů pro nemovitost k jakémukoliv účelu (dále jen „vodné") a za odvádění, popřípadě zneškodnění odpadních a srážkových vod veřejnou kanalizací (dále jen „stočné"); tato úplata se však nevztahuje na odvádění srážkových vod z kanalizačního systému veřejné komunikace.

(2) Způsob výpočtu vodného se stanoví součinem odebraného množství vody změřeného vodoměrem, a není-li vodoměr osazen, podle ročních směrných čísel spotřeby vody a ceny za 1 m^3 vody. Ceny se určují podle cenového předpisu.[25])

(3) Způsob výpočtu stočného se stanoví součinem měřeného nebo podle § 30 předpokládaného množství odpadní vody vypouštěné kanalizační přípojkou do veřejné kanalizace a ceny za 1 m^3 vypouštěné vody, stanovené cenovým předpisem.[25])

(4) Za vodu odebranou z veřejných výtokových stojanů, pokud se neměří vodoměrem, platí odběratel vodné vypočtené podle ročních směrných čísel spotřeby vody, snížené o 50 %, je-li stojan vzdá-

[24]) ČSN 73 6760 — Vnitřní kanalizace, ČSN 73 6701 — Stokové siete a kanalizačné prípojky a ČSN 83 0604 — Kontrola odpadních vod.

[25]) § 46 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon).
Ceník velkoobchodních a maloobchodních cen — obor 795, evid. č. VC-MC-17/9, vydaný ministerstvy lesního a vodního hospodářství ČSR a SSR po projednání s Českým cenovým úřadem (čj. 22/2229/74 z 30. 9. 1974), Slovenským cenovým úřadem (čj. 572/12/74 z 3. 10. 1974) se souhlasem Federálního cenového úřadu (čj. 10 067/1976 z 22. 6. 1976) — Cenový věstník, částka 28/1976, příloha k pokynu FCÚ č. 42 z 25. 6. 1976. Do ceníku lze nahlédnout u krajských podniků vodovodů a kanalizací a jejich odštěpných závodů.

len do 100 m, a o 70 %, je-li stojan vzdálen více než 100 m od nemovitosti odběratele.

(5) Vypouští-li se z nemovitosti do veřejné kanalizace pouze srážková voda, stanoví se stočné ve výši 30 % stočného za množství vody dodané z veřejného vodovodu, předpokládané pro případ, že by do nemovitosti byla zavedena voda z veřejného vodovodu. Je-li nemovitost napojena na veřejný vodovod, stanoví se stočné v plné výši.

(6) Povinnost platit vodné a stočné se nevztahuje na jednotky požární ochrany za vodu odebranou z veřejného vodovodu a vypouštěnou do veřejné kanalizace v souvislosti s výkonem požární ochrany a cvičením s hasicími přístroji.

§ 38

(1) Pokud pro některý druh spotřeby vody není v příloze k této vyhlášce uvedeno roční směrné číslo spotřeby vody, vypočte se spotřeba vody pro placení vodného paušálem samostatně podle ukazatelů jako je vybavenost objektu, délka pracovní nebo provozní doby, technologie výroby apod.

(2) Má-li být odběrateli účtováno vodné a stočné podle různých cen za 1 m^3, je odběratel povinen dodavateli každoročně písemně nejpozději do 20. prosince oznámit rozdělení odebrané vody podle těchto cen. Nového oznámení není třeba, jestliže proti údajům sděleným odběratelem v posledním oznámení nedošlo ke změnám. Odběratel je povinen bez zbytečného odkladu oznámit též každou podstatnou změnu v rozdělení odběru vody podle cen (sazeb), k níž dojde během roku. Dodavatel přihlíží k oznámené změně při první fakturaci vodného a stočného po oznámení; je oprávněn oznámení přezkoušet a při fakturaci vycházet z výsledků přezkoušení.

Část sedmá

Společná, zrušovací a závěrečná ustanovení

§ 39

(1) Dodávky vody z veřejných vodovodů a odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi se fakturují a platí podle zvláštního předpisu.[26])

(2) Voda odebraná dodavatelem z jiného veřejného vodovodu nebo odpadní voda převedená z jiné veřejné kanalizace se hradí správcům těchto zařízení ve výši nákladů potřebných k výrobě (čištění), rozvodu a provozu zařízení, z nichž se voda odebírá nebo převádí, a to v přímé závislosti na množství jednotek odebrané nebo odváděné vody.

(3) Je-li odpadní voda odběratelem dovážena přímo do čistírny odpadních vod (např. v cisternách) a je pouze čištěna, bude dodavatel účtovat odběrateli jen skutečné náklady spojené s čištěním odpadních vod.

§ 40

(1) Vztahy vzniklé mezi dodavatelem a odběratelem dodáváním vody z veřejného vodovodu a odváděním odpadních vod veřejnou kanalizací se dále řídí občanským zákoníkem, je-li odběratelem občan nebo organizace jiná než socialistická.

(2) Jestliže odběratelem je socialistická organizace, pro vztahy vzniklé mezi dodavatelem a odběratelem dodáváním vody z veřejného vodovodu a odváděním odpadních vod veřejnou kanalizací neplatí ustanovení § 3, § 16 odst. 3 a 4, § 23, 24, 25, 26, § 27 odst. 1 a 2, § 30 odst. 1, 2, 3 a 5, § 31, § 32 odst. 2, § 33 až 35 a § 39. Tyto vztahy se řídí hospodářským zákoníkem a základními podmínkami dodávky vody z veřejných vodovodů a odvádění vod veřejnými kanalizacemi.[27])

§ 41

Zrušují se:

1. vyhláška č. 58/1954 Ú. l., o úplatách za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi, ve znění vyhlášky č. 74/1960 Sb., vládního nařízení č. 99/1966 Sb. a vyhlášky č. 141/1969 Sb.,
2. směrnice č. 112/1955 Ú. l. k provedení vyhlášky č. 58/1954 Ú. l., o úplatách za dodávku vody z veřejných vodovodů a vodáren a za odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi, ve znění vyhlášky č. 141/1969 Sb.,
3. směrnice o správě, provozu, údržbě, plánování a financování skupinových vodovodů čj. 762-52 637/1961 ze dne 4. 9. 1961 (Věstník MZLVH 1961, poř. č. 95), jejichž další platnost byla oznámena v částce 31/1966 Sb.

§ 42

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1979.

Ministr:

Ing. **Hruzík** v. r.

[26]) Vyhláška č. 154/1975 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy.
[27]) § 392 odst. 1 hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. (úplné znění vyhlášené pod č. 37/1971 Sb.).

Příloha k vyhlášce č. 144/1978 Sb.

Roční směrná čísla spotřeby vody

Položka č.	Druh spotřeby vody	Roční směrné č., popř. jiný ukazatel spotř. vody
	I. BYTOVÝ FOND	
	byty	
	na jednoho obyvatele bytu	
1.	v domech pouze s výtoky	16 m³
2.	v domech pouze s výtoky a společnými WC (pavlačový typ)	25 m³
3.	je-li v bytě výtok a WC (bez koupelny, sprchového nebo vanového koutu)	31 m³
4.	je-li v bytě výtok, WC a koupelna (sprchový nebo vanový kout) s kamny na pevná paliva	41 m³
5.	je-li v bytě výtok, WC a koupelna (sprchový nebo vanový kout) s průtokovým ohřívačem nebo elektrickým bojlerem	46 m³
6.	je-li v bytě výtok, WC a koupelna (sprchový nebo vanový kout) s centrální přípravou teplé vody	56 m³
7.	**rekreační chaty** na jednoho obyvatele rekreační chaty spotřeba se vypočte jako u položek 1 až 6 s přihlédnutím k době, po kterou je chata během roku užívána	
	II. VEŘEJNÉ BUDOVY (kancelářské budovy, školy, mateřské školy, družiny mládeže, internáty, učňovské domovy, studentské koleje)	
	kancelářské budovy	
	na jednoho pracovníka	
8.	v budově pouze s výtoky a WC	14 m³
9.	v budově s umyvadly, WC a s centrální přípravou teplé vody nebo průtokovými ohřívači, popř. bojlery	20 m³
	školy	
	na jednu osobu (žáka, učitele, pracovníka) při průměru 200 pracovních dnů	
10.	v budově pouze s výtoky	4 m³
11.	v budově pouze s výtoky a WC	6 m³
	mateřské školy s denním provozem	
	na jednu osobu (učitele, pracovníka, dítě)	
12.	v objektech pouze s výtoky a WC	8 m³
13.	v objektech s WC, kuchyní a umývárnou s přípravou teplé vody ke koupání nebo sprchování	16 m³
14.	**družiny mládeže** (pouze s výtoky a WC) na jednu osobu včetně pracovníků	4 m³
	internáty, učňovské domovy, studentské koleje	
	na jednu osobu včetně pracovníků	
15.	v budovách s umyvadly, WC a umývárnou s přípravou teplé vody ke koupání nebo sprchování	20 m³
16.	v budovách s umyvadly, WC, umývárnou s přípravou teplé vody ke koupání nebo sprchování a kuchyní	32 m³
	ve veřejných budovách, kde jsou byty, připočte se roční směrné číslo podle vybavení bytu	
	III. HOTELY A UBYTOVNY	
	hotely s restaurací	
	na jedno lůžko	
17.	v budovách, kde většina pokojů je vybavena WC a koupelnami (sprchami)	360 m³
18.	v budovách, kde většina pokojů je bez koupelen (sprch) nebo WC	180 m³
19.	v budovách, kde jsou pokoje bez koupelen (sprch) a WC	60 m³
20.	**hotely bez restaurace** (WC a koupelny-sprchy jsou na chodbě společné) na jedno lůžko	36 m³
	ubytovny (umyvadla, WC, bez koupelen či sprch) na jedno lůžko	
21.	do 5 hostinských pokojů	18 m³
22.	do 20 hostinských pokojů	24 m³
23.	nad 20 hostinských pokojů	30 m³

Položka č.	Druh spotřeby vody	Roční směrné č., popř. jiný ukazatel spotř. vody
	v případě, že je možno použít koupelny, připočítá se k jednotlivým směrným číslům na jedno lůžko	10 m³
	IV. ZDRAVOTNICKÁ A SOCIÁLNÍ ZAŘÍZENÍ	
24.	**zdravotnická střediska, ambulatoria, lékařské ordinace** (umyvadla, WC)	
	na jednoho pracovníka	18 m³
	na jednu ošetřovanou osobu v denním průměru	2 m³
25.	**jesle s denním provozem** (WC, kuchyň a umývárna s přípravou teplé vody ke koupání nebo sprchování)	
	na jednoho pracovníka	18 m³
	na jedno lůžko	12 m³
	lékárny (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	
26.	s destilačním přístrojem	30 m³
27.	bez destilačního přístroje	20 m³
28.	**hygienicko-epidemiologické stanice** (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	20 m³
	na jednu vyšetřovanou osobu v denním průměru	4 m³
29.	**zubní střediska s celoročním provozem** (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	38 m³
	na jednu ošetřovanou osobu v denním průměru	2 m³
	očistné lázně s celoročním provozem	
30.	vanová lázeň na 1 koupel	240 l
31.	sprchová lázeň na jedno sprchování	120 l
	V. KULTURNÍ A OSVĚTOVÉ PODNIKY	
32.	**kina a divadla s celoročním provozem** (WC, umyvadla)	
	na jedno sedadlo při jednom představení denně	0,6 m³
33.	**klubovny, spolkové nebo kulturní místnosti**	
	(WC a umyvadla k dispozici)	10 m³
34.	**přednáškové síně, knihovny, čítárny, studovny a muzea** (WC a umyvadla k dispozici)	
	na jednoho stálého pracovníka	20 m³
	na jednoho návštěvníka v denním průměru	2 m³
	VI. PROVOZOVNY, PRODEJNY A VÝROBNY	
	pohostinství — restaurace (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka v jedné směně	
35.	kde je jen výčep	30 m³
36.	kde je výčep a podávání studených jídel	50 m³
37.	kde je výčep, podávání studených a teplých jídel	80 m³
38.	výčepní stolice s trvalým průtokem 3 l/min. (připočítává se k položkám 35—37)	
	za jednu směnu ročně	450 m³
39.	**jídelny závodního stravování,** kde se jídlo dováží, (WC, umyvadla)	
	na jednoho strávníka v denním průměru	6 m³
40.	**závodní kuchyně a jídelny** (WC, umyvadla)	
	na jednoho strávníka v denním průměru	12 m³
	provozovny místního významu, kde se vody neužívá k výrobě	
	na jednoho pracovníka v jedné směně	
41.	pouze s výtoky	6 m³
42.	s výtoky a WC	16 m³
43.	s výtoky, WC a přípravou teplé vody v průtokovém ohřívači (bojleru)	20 m³
44.	s výtoky, WC, přípravou teplé vody v průtokovém ohřívači (bojleru) a možností sprchování teplou vodou	30 m³
45.	s výtoky, WC, přípravou teplé vody v průtokovém ohřívači (bojleru) a možností sprchování teplou vodou u provozoven s nečistým provozem (kominíci, horké a prašné provozy apod.)	40 m³
46.	**samostatné prádelny** (zakázkové)	
	na 1 q vypraného prádla (tzv. technologická voda)	6 m³
	na jednoho pracovníka v jedné směně podle položek 41—45	
	holičství a kadeřnictví (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	
47.	v pánské provozovně bez přípravy teplé vody (bez průtokového ohřívače, bojleru apod.)	16 m³

Položka č.	Druh spotřeby vody	Roční směrné č., popř. jiný ukazatel spotř. vody
48.	v pánské provozovně s přípravou teplé vody	40 m³
49.	v pánské a dámské provozovně s přípravou teplé vody	48 m³
50.	v dámské provozovně s přípravou teplé vody	60 m³
51.	**fotografické provozovny do 5 výrobních pracovníků** (WC, umyvadla, příprava teplé vody, laboratoř)	
	na jednoho výrobního pracovníka	200 m³
	na jednoho nevýrobního pracovníka	16 m³
	v provozovnách s více než 5 výrobními pracovníky se provádí individuálně technický výpočet spotřeby vody	
52.	**potravinářské prodejny** (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	20 m³
	kde je chladicí zařízení s kompresorem chlazeným vodou bez recirkulace vody, vypočte se spotřeba vody individuálně	
53.	**prodejny ryb, drůbeže a zvěřiny** (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	20 m³
	na 100 kg prodaných živých ryb	34 m³
54.	**prodej ryb v jiné prodejně nebo jen v sádce na volném prostranství**	
	na 100 kg živých ryb	6 m³
55.	**ostatní prodejny a sběrny služeb** (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	16 m³
56.	**potravinářské výrobny místního významu,**	
	jako řeznictví, výroba uzenin, salátů, pečiva apod. (WC, umyvadla)	
	na jednoho pracovníka	36 m³
	spotřeba vody k výrobě se vypočte podle technologie výroby a vybavení prodejny	
	VII. HOSPODÁŘSKÁ ZVÍŘATA A DRŮBEŽ	
	hospodářská zvířata na jeden kus	
57.	dojnice včetně ošetřování mléka	22 m³
	z toho spotřeba vody pro mléčnici	4 m³
58.	býk	18 m³
59.	tele, ovce, koza, vepř	4 m³
60.	prasnice	8 m³
61.	kůň	16 m³
	drůbež na 100 kusů	
62.	slepice, perličky, krůty	16 m³
63.	husy, kachny	48 m³
	VIII. RŮZNÉ	
64.	**zahrady okrasné nebo osázené zeleninou**	
	na jeden ar	16 m³
65.	**zahrady osázené ovocnými stromy nebo jinak využívané**	
	na jeden ar	4 m³
66.	**osobní nebo dodávkové auto** (stříkání a umývání)	30 m³
	autobus nebo nákladní auto (stříkání a umývání)	
67.	do tří tun nosnosti	60 m³
68.	nad tři tuny nosnosti	80 m³

145

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky

ze dne 5. prosince 1978,

kterou se mění vyhláška č. 156/1968 Sb., o veterinárním vyšetření domácích porážek některých jatečných zvířat, ve znění vyhlášky č. 123/1970 Sb. a vyhlášky č. 140/1975 Sb.

Ministerstvo zemědělství a výživy České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány státní správy stanoví podle § 15 odst. 1 zákona č. 51/1959 Sb., o výkupu zemědělských výrobků, a § 18 zákona č. 66/1961 Sb., o veterinární péči:

Článek I

Vyhláška č. 156/1968 Sb., ve znění vyhlášky č. 123/1970 Sb. a vyhlášky č. 140/1975 Sb., se mění takto:

V § 5 bodu 1 se slova „které platí do 31. prosince 1978“ nahrazují slovy „které platí do 31. prosince 1981“.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Petřík** CSc. v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 31. srpna 1978 čj. 20 443/78-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 1. února 1973 čj. 27 238/72-03 **o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům železniční, vodní a letecké dopravy.**

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1978 a je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 18/1978.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic

1. **výnos** ze dne 4. září 1978 čj. 20 872/1978-03 **o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizaci Nakladatelství dopravy a spojů.**

   Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos ze dne 18. března 1967 čj. 11 609/67-21 o úpravě platových poměrů technickohospodářských pracovníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 7/1967; reg. v částce 16/1967 Sb.), ve znění výnosu ministerstva dopravy ze dne 30. května 1968 čj. 15 963/1968-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 11—12/1968; reg. v částce 30/1969 Sb.), výnosu ministerstva dopravy ze dne 10. července 1968 čj. 22 485/1968-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 15/1968; reg. v částce 30/1968 Sb.), výnosu ministerstva dopravy ze dne 28. března 1969 čj. 32 742/1968-OP (Věstník ministerstva dopravy č. 9—10/1969; reg. v částce 30/1969 Sb.), výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 17. prosince 1971 čj. 55 087/71-03 (Věstník dopravy č. 1/1972; reg. v částce 8/1972 Sb.);

2. **výnos** ze dne 4. září 1978 čj. 20 871/1978-03 **o odměňování dělníků v organizaci Nakladatelství dopravy a spojů.**

   Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti výnos ze dne 4. prosince 1967 čj. 32 305/67-21 o úpravě mzdových podmínek dělníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy (Věstník ministerstva dopravy č. 2a/1968; reg. v částce 47/1967 Sb.), ve znění výnosu ministerstva dopravy ze dne 30. května 1968 čj. 15 964/68-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 11—12/1968) a výnosu ministerstva dopravy ze dne 29. listopadu 1968 čj. 26 648/68-21 (Věstník ministerstva dopravy č. 23—24/1968; reg. v částce 49/1968 Sb.).

Výnosy nabývají účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo dopravy, a jsou uveřejněny ve Věstníku dopravy č. 18/1978.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 29 zákona č. 51/1964 Sb., o drahách, **výnos** ze dne 25. září 1978 čj. 19 022/1978 **o odborné způsobilosti v elektrotechnice na drahách.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979; byl uveřejněn v č. 19 Věstníku dopravy, ročník 1978. Do Věstníku dopravy lze nahlédnout na odborech dopravy krajských národních výborů a na federálním ministerstvu dopravy.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos** ze dne 26. září 1978 čj. 19 601/1978-03, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne

14. července 1976 čj. 16 429/1976-03 **o odměňování dělníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy**, ve znění výnosu ze dne 22. září 1977 čj. 19 423/1977-03.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor práce a mezd) a v organizacích, na něž se výnos vztahuje.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, **výnos** ze dne 29. září 1978 čj. VI/1-19 045/78 **o zdaňování odměn poskytovaných při příležitosti udělení medaile „Za výstavbu plynovodu SOJUZ".**

Výnos stanoví podmínky pro osvobození odměn od daně ze mzdy až do úhrnné výše 2000 Kčs ročně.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1978 a je uveřejněn ve Finančním zpravodaji; lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo financí

v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zák. č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, **výnos** ze dne 6. října 1978 čj. XI/1-18 586/78, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Výnos nově stanoví v organizacích resortu FMF zaměstnání, která jsou zařazena pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979; lze do něho nahlédnout v odboru XI federálního ministerstva financí, ve Státní tiskárně cenin a u orgánů sociálního zabezpečení.

Federální ministerstvo financí

vydalo podle § 391 odst. 1 hospodářského zákoníku ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. a doplněném zákonem č. 144/1975 Sb., a podle § 28 zákona č. 142/1970 Sb., o devizovém hospodářství, v dohodě s federálním ministerstvem zahraničního obchodu a Státní bankou československou a ve spolupráci s ministerstvy financí ČSR a SSR **pokyny** ze dne 25. října 1978 čj. XIII/3-20 923/78 **pro vypořádání rozdílů z přepočtu devizových aktiv a pasiv k 1. lednu 1978.**

Pokyny upravují způsob korunového a devizového vypořádání těchto rozdílů u organizací vykazujících devizová aktiva a pasíva a současně platí pro nadřízené ústřední orgány těchto organizací.

Pokyny byly rozeslány všem ústředním orgánům federace a ministerstvu financí ČSR a SSR. Budou rovněž otištěny ve Finančním zpravodaji a v Pokynech pro finanční správy.

Federální ministerstvo financí

v dohodě s ministerstvem financí České socialistické republiky a ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky na základě § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, vydalo **výnos** ze dne 15. listopadu 1978 čj. VI/1-19 044/78, **kterým se od daně ze mzdy osvobozují jednorázové mimořádné odměny, vyplácené při příležitosti udělení čestných odznaků národních družstevních svazů;** jde o obdobu osvobození stanoveného v § 4 bod 2 písm. b) vyhl. č. 161/1976 Sb. pro jednorázové mimořádné odměny vyplácené při udělování Čestného odznaku Ústřední rady družstev.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979; bude uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství

vydalo podle ustanovení § 64 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 158/1973 Sb., podle ustanovení § 44 vyhlášky č. 93/1962 Sb., o státní službě pro drahé kovy, a v dohodě s federálním ministerstvem financí **opatření č. 30/1978** ze dne 13. října 1978, **kterým se vydává Sazebník náhrad za úkony orgánů státní služby pro drahé kovy.**

Opatření nabude účinnosti dnem 1. 1. 1979 a bude spolu se sazebníkem uveřejněno v plném znění ve Zpravodaji federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství; do sazebníku lze nahlédnout na federálním ministerstvu hutnictví a těžkého strojírenství, ve Státní zkušebně pro drahé kovy v Praze, ve Státní zkušebně pro drahé kovy v Bratislavě, u všech registrovaných výrobců a opraven zboží z drahých kovů a u obchodních organizací zabývajících se prodejem zboží z drahých kovů.

Tímto opatřením se zrušuje dosavadní sazebník poplatků vybíraných státními zkušebnami pro drahé kovy ze 17. 10. 1967 včetně jeho úprav.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků ČSLA **výnos** čj. 8280-81/5. odd.-1978 ze dne 20. září 1978, **kterým se mění a doplňuje výnos** čj. 4501-81/5-1977 ze dne 25. května 1977 **o odměňování technickohospodářských pracovníků vojenských lázeňských a rekreačních zařízení**, registrovaný v částce 20/1977 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1978.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků Československé lidové armády **výnos** čj. 8300-81/5. odd.-1978 ze dne 30. září 1978 **o změně a doplnění výnosu** čj. 4300-81/5. odd.-1971 ze dne 30. září 1971 ve znění výnosu čj. 9950-81/5. odd.-1976 ze dne 31. prosince 1976, **kterým se vydává platový řád pro učitele vysokých škol v oboru působnosti federálního ministerstva národní obrany**. Výnos čj. 4300-81/5. odd.-1971 byl registrován v částce 6/1973 Sb., výnos čj. 9950-81/5. odd.-1976 byl registrován v částce 11/1977 Sb.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1978.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** ze dne 21. srpna 1978 č. 3/78 **o poskytování svačin pracujícím v podzemí uhelných dolů.**

Tímto výnosem se upravuje poskytování bezplatných svačin horníkům, kteří pracují po celou pracovní směnu nebo její převážnou část v podzemí uhelných dolů, popřípadě při jejich výstavbě.

Výnos nabyl účinnosti dnem vydání, je uveřejněn ve Zpravodaji FMPE č. 3/1978 a lze do něho nahlédnout na generálních ředitelstvích koncernů uhelného průmyslu.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** ze dne 22. srpna 1978 č. 4/78 **o poskytování stabilizačních odměn pracovníkům vybraných povolání v odvětvích energetiky a plynárenství.**

Výnosem se upravují podmínky poskytování a výše ročních stabilizačních odměn poskytovaných vybranému okruhu pracovníků odvětví energetiky a plynárenství. Seznam povolání a funkcí pro poskytování odměn je uveden v přílohách č. 1 a 2 k tomuto výnosu.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. září 1978, je uveřejněn ve Zpravodaji FMPE č. 3/1978 a lze do něho nahlédnout na generálních ředitelstvích koncernů odvětví energetiky a plynárenství.

Federální ministerstvo spojů

podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, a podle § 143 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), vydalo v dohodě s federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj **směrnice** ze dne 25. července 1978 **k provádění**

stavebního zákona v resortu spojů a o kolaudaci telekomunikačních staveb nepodléhajících stavebnímu povolení.

Směrnice určují působnost organizací resortu federálního ministerstva spojů při územním plánování, povolování, kolaudaci a odstraňování staveb a státním stavebním dohledu. Současně stanoví, které telekomunikační stavby podléhají kolaudačnímu řízení, i když nevyžadují stavební povolení.

Směrnice, které nabyly účinnosti dnem 25. července 1978, jsou uveřejněny jako samostatná příloha Věstníku federálního ministerstva spojů v částce 42/1978. Do Věstníku federálního ministerstva spojů částka 42/1978 lze nahlédnout u každé pošty a organizace spojů.

Federální ministerstvo spojů

vydalo na základě úkolu uloženého usnesením vlády ČSSR č. 288/1976 **výnos** čj. 16/502/22/78 ze dne 8. listopadu 1978, **kterým se vyhlašují změny a doplňky Poštovního řádu.**

Změny a doplňky Poštovního řádu upravují zasílací podmínky poštovních zásilek s ohledem na automatizovaný systém třídění listovních zásilek podle poštovních směrovacích čísel.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a je uveřejněn jako opatření č. 257 v částce 47/1978 Věstníku federálního ministerstva spojů, do něhož lze nahlédnout u každé pošty a organizace spojů.

Federální ministerstvo spojů

vydalo podle § 133 odst. 2 zákoníku práce, ve znění § 40 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce, v dohodě s federálním ministerstvem financí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků spojů a v souladu se zásadami schválenými usnesením vlády ČSSR ze dne 9. září 1971 č. 251 **směrnice** ze dne 24. 11. 1977 čj. FMS-12 708/77-EPO **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků.**

Směrnice nově upravují poskytování osobních ochranných pracovních prostředků ve všech organizačních jednotkách resortu spojů. Směrnice nabyly účinnosti dne 1. 10. 1977 a byly uveřejněny ve Věstníku federálního ministerstva spojů v částce 3—4/1978 jako příloha k opatření č. 7/1978. Do Věstníku FMS, částky 3—4/1978 lze nahlédnout u každé pošty a organizace spojů.

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj

vydalo **výnos č. 12** ze dne 27. září 1978, **kterým stanovilo resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a byl uveřejněn ve Zpravodaji FMTIP, MVT ČSR a MVT SSR, částka 7/78.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 13. září 1978, **kterým se mění a doplňuje výnos** č. 8/1972 Věstníku FMZO **o úpravě platových poměrů odborných pracovníků celnic,** ve znění výnosu č. 12/1974 Věstníku FMZO.

Výnos byl publikován ve Věstníku FMZO pod č. 16/1978, nabyl účinnosti dnem 1. října 1978 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu, na Ústřední celní správě ČSSR, na Celním ředitelství pro ČSR a na Celním ředitelství pro SSR.

Federální ministerstvo zahraničního obchodu

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 21. září 1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos byl publikován ve Věstníku FMZO pod č. 20/1978, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničního obchodu a v organizacích zahraničního obchodu.

Federální cenový úřad, Český cenový úřad a Slovenský cenový úřad

vydaly podle § 47 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, podle § 6 zákona České národní rady č. 134/1973 Sb. a podle § 2 odst. 2 písm. g) zákona Slovenské národní rady č. 135/1973 Sb., **výnos č. V-2/1978** ze dne 4. října 1978, **kterým se mění výnos** Federálního cenového úřadu a Slovenského cenového úřadu **č. V-6/1974 o postupu při cenové kontrole**, uveřejněný v Cenovém věstníku částka 50/1974 a registrovaný v částce 1/1975 Sb.

Výnosem se nově stanoví „Výběrový způsob zjištění neoprávněně získaných prostředků".

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. listopadu 1978 a je zveřejněn v Cenovém věstníku částka 42 ze dne 17. října 1978.

Ústřední ředitel Československého filmu

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Českým výborem odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 7. září 1978 **č. 45, kterým se doplňuje výnos** ze dne 21. června 1976 **č. 39 o odměňování dělníků v kinech a na správách kin na území České socialistické republiky.**

Výnos upravuje poskytování příplatků za vedení pracoviště dělníkům v kinech a na správách kin v České socialistické republice, kteří manuálně pracují a jsou přitom současně pověřeni řízením a organizováním práce a zajišťováním administrativy.

Výnos nabyl účinnosti dnem 2. října 1978 a lze do něho nahlédnout na Ústředním ředitelství Československého filmu, v odborech kultury krajských a okresních národních výborů v České socialistické republice a na správách kin.

Ústřední ředitel Československého rozhlasu

vydal podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **výnos** ze dne 10. 11. 1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Tento resortní seznam platí pro Československý rozhlas. Zrušuje se resortní seznam zaměstnání zařazených do II. pracovní kategorie ze dne 15. 7. 1964, uveřejněný ve Věstníku Československého rozhlasu, částka 6/1964.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1979 a byl uveřejněn v Ústředním věstníku Československého rozhlasu, částka 22/1978 pod poř. č. 52.

Ústřední ředitel Československé televize

vydal podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací

1. **rozhodnutí** ze dne 30. března 1977 **č. 8, kterým se mění a doplňuje rozhodnutí** ze dne 1. října 1975 č. 15 **o odměňování dělníků Československé televize;**
2. **rozhodnutí** ze dne 29. června 1977 **č. 14, kterým se mění a doplňuje rozhodnutí** ze dne 1. října 1975 č. 16 **o odměňování technickohospodářských pracovníků Československé televize;**
3. **rozhodnutí** ze dne 29. června 1978 **č. 15, kterým se mění a doplňuje rozhodnutí** ze dne 1. října 1975 č. 16 **o odměňování technickohospodářských pracovníků Československé televize, ve znění rozhodnutí ze dne 29. června 1977 č. 14.**

Do rozhodnutí lze nahlédnout na ústředním ředitelství Československé televize.

Ústřední ředitel Československé televize

vydal podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **rozhodnutí** ze dne 23. října 1978 **č. 23 o zařazování zaměstnání do II. pracovní kategorie pro účely důchodového zabezpečení.**

Rozhodnutí nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Do rozhodnutí lze nahlédnout na ústředním ředitelství ČST.

Ústřední výbor Svazu pro spolupráci s armádou

vydal podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků umění, kultury a společenských organizací **seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Seznam platí pro pracovníky v působnosti Svazu pro spolupráci s armádou a jeho hospodářských zařízení.

Seznam nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979.

Seznam je uveřejněn v příloze Věstníku ekonomického úseku ÚV Svazarmu č. 5 z roku 1978 a je k nahlédnutí na kádrovém oddělení ÚV Svazarmu v Praze 1, Opletalova 29.

Ministerstvo práce a sociálních věcí České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a Českým výborem odborového svazu pracovníků státních orgánů, peněžnictví a zahraničního obchodu **výnos** ze dne 22. září 1978 čj. 242-1112-30. 8. 1978 **o odměňování technickohospodářských pracovníků ve výpočetní technice Úřadu důchodového zabezpečení v Praze.**

Výnos se vztahuje na technickohospodářské pracovníky Úřadu důchodového zabezpečení v Praze, kteří pracují ve výpočetní technice.

Zrušují se instrukce předsedy Státního úřadu sociálního zabezpečení v Praze č. 5/1965 čj. PMS-1420-17. 3. 1965 o úpravě platových poměrů pracovníků strojně početních stanic ve Státním úřadě sociálního zabezpečení v platném znění a výnos ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky ze dne 30. května 1974 čj. PAM-1407-12. 5. 1974 o úpravě platových poměrů pracovníků výpočetního střediska Úřadu důchodového zabezpečení v Praze (reg. v částce 11/1974 Sb.).

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. října 1978 a lze do něho nahlédnout na Úřadu důchodového zabezpečení v Praze.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 12 odst. 3 zákona č. 121/75 Sb., o sociálním zabezpečení, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českými výbory Odborového svazu pracovníků školství a vědy a Odborového svazu pracovníků zdravotnictví **výnos** ze dne 4. října 1978 čj. 24 011/78-42, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do II. pracovní kategorie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1979 a bude uveřejněn ve Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR, roč. 1978, sešit 11.

Český báňský úřad v Praze

vydal podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona České národní rady č. 24/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy,

1. výnos čj. 507/16/1977, kterým se povoluje používat povrchovou trhavinu PERMON EXTRA BP 2;
2. výnos čj. 508/17/1977, kterým se povoluje používat trhavinu INFERNIT 45;
3. výnos čj. 509/18/1977, kterým se povoluje používat trhavinu Zápalnice č. 1;
4. výnos čj. 510/19/1977, kterým se povoluje používat elektrický palník II-K(x) 20, typ II;
5. výnos čj. 511/20/1977, kterým se povoluje používat elektrický palník BS-BP;
6. výnos čj. 512/21/1977, kterým se povoluje používat elektrický palník MV-Fe, typ II;
7. výnos čj. 513/22/1977, kterým se povoluje používat bleskovici Np V;
8. výnos čj. 514/23/1977, kterým se povoluje používat bleskovici Np VI;
9. výnos čj. 515/24/1977, kterým se povoluje používat bleskovici Np VII;

10. výnos čj. 516/25/1977, kterým se povoluje používat dvoubleskovici Np V;
11. výnos čj. 517/26/1977, kterým se povoluje používat bleskovici O;
12. výnos čj. 518/27/1977, kterým se povoluje používat bleskovici H-30;
13. výnos čj. 519/28/1977, kterým se povoluje používat zážehové rozbušky č. 8 Cu-typ II;
14. výnos čj. 520/29/1977, kterým se povoluje používat zážehové rozbušky č. 8 Al-typ II;
15. výnos čj. 521/30/1977, kterým se povoluje používat trhavinu PERMON EXTRA BP 1;
16. výnos čj. 571/1/1978, kterým se povoluje používat elektrické rozbušky DeM-S-Cu;
17. výnos čj. 572/2/1978, kterým se povoluje používat elektrické rozbušky DeM-S-Al;
18. výnos čj. 512/40/1977, kterým se povoluje používat elektrické rozbušky DeM-zb stupeň 0—16.

Výnosy nabývají účinnosti dnem oznámení ve Sbírce zákonů ČSSR a jejich úplný text bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR.

Výnosy jsou k nahlédnutí u Českého báňského úřadu a u všech obvodních báňských úřadů ČSR.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 41 až 49 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p. 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1645/22/71 a SCÚ č. 700-C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději 10 dnů před stanoveným datem — Frankované reklamace se uznávají jen dojdou-li do 15 dnů po vydání reklamované částky — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 10-11-0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07 číslo 313 348 Be 55 — **Tiskne:** Státní tiskárna n. p., závod 1, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 8. **Dohlédací pošta — Praha 07**